
ALMANACH

---

55 let košíkové v Kyjově

1949 - 2004

ALMANACH

---

55 let košíkové v Kyjově

Obsah

Úvod	4
Původ a historie basketbalu.....	5
Začátky kyjovského basketbalu	5
Ženy - spolehlivé reprezentantky Kyjova	
Jedenáct let mezi elitou (1959-1970)	9
Druhá prvoligová generace (1972-1978).....	17
Třetí generace - touha po návratu (1978-1989).....	22
90. léta - co bylo dál (1989-2003).....	23
Dívčí mládežnické složky - vizitka systematické výchovy	26
Muži ve stínu žen.....	33
Chlapecké mládežnické složky - úspěchy jen v rámci kraje.....	38
Současnost patří mládí	40
Funkcionáři, patronátní závody, sponzoři	43
Za Zdeňkem Martykánem	45
Napsali o nás.....	49
Anketa osobností	53
A léta běží (ve fotografiích)	59
Pár slov závěrem	129

Úvod

O historii se říká, že je učitelem života a svědectvím časů minulých. Ve sportovní historii našeho oddílu je to úsek představující zápolení cca 10 generací hráčů a hráček, kteří během 55 let na různých palubovkách po celé České republice a v zahraničí hájili čest a slávu kyjovského basketbalu. Tato historie se skládá z úspěchů i nezdarů, z radosti z vítězství i smutku z nevydařeného zápasu tak, jak to bývá u každé lidské činnosti. Ale na neúspěchy se většinou brzy zapomíná a v paměti zůstanou jen vzpomínky na ty radostné okamžiky, na dobrou partu, na kamarádské vztahy a sportovní přátelství upevněná na hřišti, která se velmi často stávají základem dobrých vztahů jedince k ostatním lidem.

Současné výročí organizované košíkové v Kyjově bylo proto vhodnou příležitostí zachytit do tohoto almanachu vývoj i vzpomínky na události z 55 let historie kyjovské košíkové. Oprašuje postupně dokumentaci z dob dávno minulých až do současnosti. To proto, aby se zachoval následovníkům odkaz těch mnoha set nadšenců, z nichž mnozí zůstali tomuto sportu věrni po celá desetiletí. Pro pamětníky, kteří stáli u zrodu oddílu nejprve jako hráči, později jako trenéři a funkcionáři, je to podstatná část jejich života, pro hráče mládežnických družstev, kteří teprve začínají vstřebávat basketbalový um, je to jen počáteční pohlazení. Co je však společné pro všechny věkové skupiny? Je to láska k oranžovému míči, ke dvěma košům, k palubovce, k barvám oddílu Jiskry Kyjov.

Při listování stránkami tohoto almanachu ožívají vzpomínky, rozličné příběhy a osudy. Některé z událostí bylo možné uvést jen zkratkovitě, mnohá jména nebyla vyslovena. Přesto doufáme, že si každý v něm najde to „své“ a zavzpomíná si nad fotografiemi i na ty kamarády, kteří již nejsou mezi námi. Letošní setkání všech příznivců kyjovské košíkové chce znovu připomenout slávu a úspěšnou historii košíkové v Kyjově a také vyburcovat celý současný kolektiv hráčů, trenérů a příznivců k ještě lepším výsledkům v příštích letech.

To všechno jsme měli na mysli, když jsme oslavy 55 let košíkové v Kyjově připravovali. Děkuji všem, kteří se spolupodíleli na přípravách a realizaci oslav a doufám, že toto není naše poslední setkání. A tento almanach necht' Vám znovu připomene chvíle prožité na palubovce a motivuje Vás do další, byť i pasivní sportovní činnosti.

Ing. Jiří Klimek
předseda oddílu košíkové
TJ Jiskra Kyjov

Původ a historie basketbalu

Basketbal neboli košíkovou vytvořil v roce 1891 profesor tělesné výchovy na Springfield College v USA James Naismith jako novou míčovou hru pro tělocvičnu, aby udržel svá atletická a ragbyová družstva pohromadě a ve formě i v zimním období. Hrála proti sobě dvě několikačlenná družstva, která si rukama přihrávala míč na kopanou a snažila se jej hodit do košů na ovoce, upevněných zpočátku na stojanech pro skok vysoký, později na stěnách. Pravidla nové hry vydal její autor v roce 1892. Byla velmi stručná, ale později je šťastnými nápady doplňoval a košíková se brzy stala velmi oblíbenou hrou nejen rekreační, jak bylo původně zamýšleno, nýbrž i samostatnou, závodní.

V našich zemích se košíková poprvé hrála sice již v roce 1897 na reálném gymnáziu ve Vysokém Mýtě, ale neujala se a k jejímu rozšíření došlo až po I. světové válce. Tehdy se začala šířit mezi studenty a pronikla i do sokolských jednot. Pravidelné soutěže se hrály od roku 1928 a v r. 1932 bylo sehráno 1. mezistátní utkání s Itálií....

Začátky kyjovského basketbalu

A basketbal v našem „královském městě“ Kyjově? Jeho historie nesahá samozřejmě tak daleko do minulosti, ale chceme-li se dostat k samotným jeho začátkům, musíme se vrátit do 40. let minulého století. Primitivní kovové stojany s koši stály v tělocvičně reálného gymnázia a byly využívány v hodinách tělesné výchovy, zejména ve třídách, kde učili prof. Karel Poidinger (1939 - 41), pozdější ligový hráč Slávie Praha, a prof. Arnošt Hanák (1943-44) z Brna, velký příznivec a propagátor této hry. V jeho třídách se stal basketbal hlavní náplní hodin a hned si získal mezi studenty velkou oblibu. Brzy se konala mezitřídní utkání, i když ve velmi primitivních podmínkách: malá tělocvična a koše pouze na stojanech, které teprve ke konci 40. let byly zabudovány do zdi - stále bez desek! Pravidla a jednotlivé technické a později taktické prvky adepti nové hry zvládali „za pochodu“, byli dlouho v podstatě samouci a to docela učenliví, protože v krátké době kyjovský basketbal pronikl až do celostátních soutěží. V r. 1949 se poprvé konal přebor Reálného gymnázia Kyjov třídních družstev chlapců. Zapojily se všechny třídy vyššího gymnázia, i divácký

Propagační utkání RG Kyjov - Sokol Kyjov na náměstí před hotelem Slávia v rámci majáles 1949. Střílí Martykán, pod košem Kuba, Láníček P., Kuřil.

zájem byl značný. Byla sehrána i mimoškolní utkání RG Kyjov proti OA Hodonín, RG Bučovice, G Hodonín a G Skalica. V té době se již studenti gymnázia pravidelně scházeli k tréninkům se sokolskými vyznavači (většinou vysokoškoláky) této hry v tělocvičně na Sokolovně, která jako jediná ve městě svými rozměry a koši s deskami vyhovovala pravidlům basketbalu.

A událost, ke které se váže právě oslavované 55. výročí organizované košíkové v Kyjově? Bylo to první oficiální utkání Sokol Hodonín - Sokol Kyjov dne 28.3. 1949 v Hodoníně s výsledkem 32:29 pro Kyjov. V družstvu Kyjova hráli: Jiří Černý, Mirko Kuba, Ivo Kult, Ivan Kuřil, Jan Lániček, Pavel Lániček, Zdeněk Martykán, František Petřík a Miroslav Uryč-Gazda.

Následovala řada přátelských utkání v období duben až září 1949 se střídavými úspěchy. Pozoruhodný byl výsledek na turnaji v Malackách se Sokolem Nové Mesto nad Váhom 2:39 („nejlepší“ naši střelci Kuba a Lániček P. po jednom bodu), ale na druhé straně cenné vítězství nad klubem slovenské divize Sokol Malacky 29:27 17. září v Kyjově. O organizační stránku se staral Z. Martykán, o trenérovi těžko hovořit, spíše kolektivní vedení (Kuba, Lániček P., Martykán).

Po úspěšné kvalifikaci o II. ligu v dubnu 1954.
Zleva v zadní řadě: K. Pokorný, J. Lániček, P. Lániček, Z. Martykán, vpředu M. Uryč, I. Kuřil, Z. Buček.

V sezóně 1949-50 muži Sokola Kyjov startovali v krajském přeboru gottwaldovského (zlínského) kraje. V konečné tabulce se dvěma vítězstvími obsadili 6., tj. poslední místo, ale o rok později již KP vyhráli s 11 vítězstvími a 1 porážkou. Nejúspěšnější střelci byli: Kuřil 156, Kuba 113, Lániček P. 109, Černý 95, Lániček J. 55, Uryč 17, Petřík 9 bodů.

Na postup do celostátní soutěže si však museli počkat až do sezóny 1953-54, kdy na kvalifikačním turnaji krajských přeborníků obsadili 2. místo za Slávií Brno, před Baní-

kem Vítkovice, PDA Olomouc a PDA Havlíčkův Brod. Protože Slávie Brno LF postoupila do přeboru republiky, postupoval do celostátní soutěže i 2. celek z kvalifikace. To už původní družstvo mužů doplnili nejlepší dorostenci Z. Buček, K. Pokorný a L. Kačena, později L. Polášek, M. Zavrťálek, M. Kotas, M. Dosbaba, M. Fusek, M. Adamec, M. Luzar a J. Ott. II. liga, respektive divize v letech 1954-63 byla vrcholem kyjovské mužské košíkové.

Postupně přicházely i úspěchy v dorostenecké kategorii, např. 2. místo v KP v sezóně 1958-59 a 3. místo v sezóně 1959-60, o něž se trenérsky zasloužili Z. Martykán a M. Kuba. Z hráčů byli v letech 1954-65 oporami postupně: Vinca, Cuták J., Vrána V., Hasman, Tonyka, Běťák, Rakušan, Grunt, Levíček, Sedlář S., Sedlář K., Hlaváč, Cvrkal, Hnilica, Rubík, Pařízek, Rusňák, Něnička, Chytil, Laštovička P., Baldrián P., Latík, Sedlář Z., Budík, Filípek, Koudela, Robek.

Děvčata se začala věnovat závodně košíkové o něco později, až v první polovině 50.let, ale za to hned velmi úspěšně. Již v sezóně 1954-55 vyhrála KP žen, o rok později opět a kvalifikovala se do druhé ligy. Na podzim 1954 se zformovalo družstvo dorostenek a pustilo se do tréninku s takovým elánem, že již ve 2. roce své existence vyhrálo KP dorostenek (nebylo tehdy zvykem jako dnes začínat již ve věku kolem deseti let a družstev, zejména dívčích, bylo mnohem méně než v současné době) a v dlouhodobé soutěži o postup do celostátního přeboru obsadilo 2. místo za ZJŠ Brno před Tatanem Ostrava a Spartakem Třebíč. V téže sezóně získalo družstvo pro Jedenáctiletou střední školu Kyjov bronzové medaile v košíkové dorostu studující mládeže (všechny dorostenky byly jejími studentkami). Byla to soutěž, kterou vyhlásilo ministerstvo škol-

První dívčí družstvo z r. 1952, trenér Mirek Uryč.
Zleva nahoře: Weberová, Janoušková, Kočí, Hekšová. Zleva dole: Kristová, Stránská, Fridrichová, Těhniková.

ství ke 4. světovému kongresu studentstva v Praze, soutěž dlouhodobá, jejíž finálová část se konala v Pardubicích ve dnech 22.-26.8. 1956. Konečné pořadí bylo: 1. JSŠ Prostějov, 2. JSŠ Bratislava, 3. JSŠ Kyjov, dále Ústí nad Labem, Ružomberok, Benešov, Pardubice, Třebíč. Družstvo pod vedením trenéra I. Kuřila tvořily: J. Dědáčková, J. Jungová, M. Košťalová, L. Navrátilová, D. Pokorná, E. Rakušanová, L. Selucká, H. Stránská, J. Švarcová a O. Vávrová. Nejvíce košů vstřelily Navrátilová 370, Pokorná 282, Švarcová 157, Selucká 94.

V roce 1955 sehrálo družstvo žen celkem 34 utkání, 25 vítězných a 9 prohraných s aktivním skóre 1603:1151. O naplnění košů soupeře se postaraly: Fridrichová 430, Webrová-Novotná 391, A. Kouřilová 206, Bímová 187, Balášová 106, Kočí 105, Kristová 88, Janoušková 38, Tůmová 22, Svobodová 13 bodů.

Družstvo dorostenek = družstvo JSŠ Kyjov na kongresové soutěži v Pardubicích v srpnu 1956.
Stojící zleva: Jungová J., Selucká L., tr. Kuřil I., Švarcová J., Stránská H.
V pokleku zleva: Navrátilová L. a Pokorná D.

Ženy - spolehlivé reprezentantky Kyjova

Jedenáct let mezi elitou (1959 - 1970)

(Z historie jednoho sportovního kolektivu, jehož sláva se sice hvězd nedotýkala, ale jeho úspěchy mnohonásobně překročily rámec bývalého okresního městečka.)

V kolektivních sportech se Kyjov do současné doby může pochlubit třemi význačnými úspěchy. Ve 30. letech to bylo družstvo žen české házené, které bylo dokonce mistrem Československa, v letech 1959 - 70 družstvo žen košíkové, které po 11 sezón nepřetržitě hrálo úspěšně v I. lize a v letech 1968 - 69 družstvo starších dorostenek košíkové trenéra Zdenka Martykána, které se v přeboru republiky umístilo na třetím místě. Družstvo košíkové žen TJ Jiskra Kyjov se sice neumístilo v lize na žádném z předních míst, ale pozoruhodná je délka, po kterou se drželo mezi elitou československé košíkové. A právě na toto družstvo chci oživit mezi vámi čtenáři několik vzpomínek.

Na počátku bylo slovo a to slovo Mirka Uryče, který v roce 1952 dal dohromady družstvo dorostenek, které po kratším tréninku sehrálo své první utkání v Hodoníně s historickým výsledkem 1:20, když jediného bodu dosáhla z trestného hodu Jarka Stránská. Dalšími hráčkami tohoto družstva byly: J. Fridrichová, H. Kočí, J. Webrová, A. Kouřilová, E. Hekšová, L. Kristová, V. Janoušková, Těhniková. Asi za rok jsem družstvo přebral já, z dorostenek se staly ženy, družstvo se doplňovalo (Tůmová, Svobodová, Venclová) a vyhrálo v sezóně 1954-55 přebor Gottwaldovského kraje a v kvalifikaci o postup do II. ligy v Moravských Budějovicích skončilo z pěti vítězů krajských přeborů druhé za Královým Polem a nepostoupilo. O rok později v Gottwaldově se umístilo

Družstvo žen na kvalifikaci o II. ligu v Mor. Budějovicích, duben 1955.
Stojící zleva: Webrová, Balašová, Kristová, Kouřilová, Fridrichová.
Sedící zleva: Janoušková, Svobodová, Tůmová, Pařízková.

v kvalifikaci opět na 2. místě a spolu s Krnovem postoupilo do II. ligy, protože našťastí tentokrát postupovala dvě družstva. V létě 1956 došlo ke spojení družstva žen, které postup vybojovalo s družstvem dorostenek, které po své dvouleté činnosti vyhrálo krajský přebor a v kvalifikaci o finále přeboru republiky se umístilo na 2. místě za ZJŠ Brno, před Ostravou a Třebíčí. Družstvo dorostenek tvořily: D. Pokorná, J. Jungová, J. Švarcová, L. Navrátilová, L. Selucká, H. Stránská, M. Košťalová, E. Rakušanová, O. Vávrová a J. Dědáčková.

Ve II. lize hrálo družstvo 3 sezóny a umístilo se postupně na pátém, třetím a prvním místě. Zatím co v první a částečně i druhé druholigové sezóně těžilo především z domácího prostředí kyjovské Sokolovny, kde prohrálo jen 2 utkání se ZJŠ Brno a Slavií Kroměříž, ve třetím ročníku II. ligy suverénně kráčelo od vítězství k vítězství s jediným klopýtnutím v Brně se Spartakem ZJŠ o 5 bodů. Doma jsme jim pak porážku odvedli i s úroky v poměru 101:71! Druhá Kroměříž měla 4 porážky. O tento úspěch se zasloužily: J. Fridrichová, A. Bímová, J. Jungová, M. Marečková, L. Navrátilová, J. Švarcová, H. Jošková, M. Řiháková, H. Kočí, V. Balášová a L. Suchánková.

Jiskra Kyjov - vítěz II. ligy 1958-59.
Zleva: Balášová V., Jošková H., Kočí H., Selucká L., Jungová J., Řiháková M., Navrátilová L., Fridrichová J., Marečková M., Bímová A.

A tím se dostáváme k údobí nejslavnějšímu, k 11 letům Jiskry Kyjov v I. lize. Lize ještě předcházela Československý pohár, v němž jsme se po vítězství nad Přerovem, Tatranem Ostrava, Slavií Brno a Slovanem Bratislava probojovali až do finále, ve kterém jsme podlehlí mistru ČSR Orbisu Praha 75:106. Už to byl úspěch, který věstil, že ani v lize asi nebudeme hrát podřadnou roli.

V sezóně 1959-60, první naší prvoligové, jsme si vytkli za cíl udržet se v lize, což se nám celkem bez problémů podařilo, umístili jsme se na 8. místě z 12 družstev, když

sestoupil Prešov a Orbis Praha B. Mistrem republiky se stal Orbis Praha A. Nejlepšími střelkyněmi družstva byly Jošková 368 bodů, Navrátilová 216 a Fridrichová 197. K hráčkám, které vybojovaly postup přibýly Konheřová z Hodonína a z dorostu Z. Fusková a A. Hofmanová. K pozoruhodným výsledkům patřilo vítězství v Liberci, tedy v prostředí, odkud si s námahou odnášela body naše špičková družstva.

Na turnaji v Gottwaldově v srpnu 1959:

1. J. Kyjov
2. Sp. Praha Sokolovo
3. Prešov

Zleva stojí: Navrátilová L., Fusková Z., Švarcová J., Řiháková M., Jošková H., Konheřová J., Fridrichová J., tr. Kuřil I.
V pokleku: Kočí H., Bímová A., Balášová V.

Ročník 1960-61 byl velmi těžký, protože z počtu 12 družstev sestupovala celá třetina - 4 družstva. Nakonec to byly Jednota a Lokomotiva Košice, Liberec a Ostrava a my jsme skončili sedmí, ale až do našeho nečekaného vítězství nad Slavií Brno A v Brně jsme v tom pěkně lítali. Z kádrů družstva odešly Selucká - Suchánková a Konheřová, přišly M. Holková a L. Strnadová z Uherského Brodu. Nejlépe střelily opět Jošková 422, Navrátilová 147 a Fridrichová-Uryčová 118.

Prvoligové družstvo žen na turnaji v Kyjově 3. září 1961.

Zleva stojí: tr. Kuřil I., Řiháková M., Švarcová J., Jošková H., Holková M., Pázlerová Z., Lungová I., Navrátilová L.,
V pokleku: Balášová V., Bímová A., Jungová J., Strnadová L.

Do ročníku 1961-62 šlo družstvo oslabeno o Uryčovou, Kočí a Švarcovou, ale s Pázlerovou, která přestoupila ze Slavie Brno a jejímž příchodem se zvýšil výškový průměr základní sestavy. Celá sezóna byla celkem klidná, i když několik utkání, např. s Orbisem doma, se Slavií v Praze a v Ústí jsme nešťastně a nezaslouženě prohráli o 1 bod v posledních vteřinách. Obsadili jsme 7. místo, sestupovala jen 2 družstva (Dynamo Hradec Králové a Přerov), mistrovský titul obhájil Orbis. Střelecky se nejlépe dařilo Joškové 439 bodů, Navrátilové-Kuřilové 211 a Řihákové 157.

Pro sezónu 1962-63 jsme si vytýčili již velmi vysoký cíl - umístit se na 6. místě! Dlouho jsme se skutečně drželi na 5. až 6. místě a teprve po předposledním kole jsme klesli na již naše téměř tradiční 7. místo. Příčinou toho byly porážky od slabších soupeřů na jejich hřištích (Prešov, Slávia Brno, Ústí). Naopak dařilo se nám doma, kromě Slavie Praha a Slovanu Bratislava jsme dokázali porazit i mistrovské družstvo Sparty Praha! Ligu opustily Lok. Košice a ČKD Praha. Do družstva se vrátila Kočí, z dorostu přišla Neumayerová, činnosti však zanechala Fusková. Střelecky se opět prosadily Jošková 457 bodů, Kuřilová 202 a Řiháková 130. Velmi se zlepšila naše obranná hra, po Spartě jsme dostali nejméně košů.

Ročník 1963-64 patřil k nejúspěšnějším vůbec. Z 22 mistrovských utkání jsme 13 vyhráli, pouze devětkrát jsme zakusili hořkost porážky, obsadili jsme 6. místo, před sedmým Slovanem Bratislava jsme měli náskok tří bodů a s pátou Lokomotivou Bratislava stejný počet bodů. Zvláště dobře jsme hráli ve II. kole, kdy jsme prohráli pouze 2 utkání (s Orbisem a Spartou v Praze) a byli jsme v tisku často označováni za „štiku soutěže“, s níž to nikdo neměl lehké. Škoda bylo klopýtnutí v Prešově, kde jsme tradičně nedovedli zahrát. Kádr družstva se ustálil, vrátila se Uryčová, z dorostu přišly Šprtová a Kostihová a odešla pouze Neumayerová - Glosová. Střelecky vynikla Jošková - s 547 body byla nejlepší střelkyně ligy, dále Řiháková 223 a Pázlerová 181 bodů. Z ligy sestoupil Prešov a Spartak Hradec Králové. Mistrem se stal Orbis. V této sezóně jsme podnikli také první zahraniční zájezd do sousedního Polska, který ač krátký, byl velmi pěkný, jako ostatně všechny další.

Před sezónou 1964-65 družstvo sehrálo 3 utkání v Rakousku a vstoupilo do ligové soutěže s odhodláním obhájit loňské 6. místo. Po skončení dvou obvyklých kol bylo dokonce páté, ale liga tentokrát pokračovala dvěma turnaji, které rozhodovaly o konečném pořadí. A ty jsme museli absolvovat se zraněnou Balášovou a již bez Strnadové, družstvo na tom ke konci sezóny nebylo dobře ani psychicky (očekával se přestup Joškové do Brna) - nedařilo se nám a klesli jsme až na 7. příčku tabulky. Mistrovský titul obhájil Orbis, s ligou se rozloučili Přerov, ČKD Praha a Ostrava. Z rodinných důvodů sezónu vynechala Kuřilová. Jedinou novou tvář byla dorostenka Maradová. Nejlépe střelily Jošková 642 bodů, Řiháková 296 bodů a Pázlerová 256 bodů. Silnou naší zbraní v těchto letech byla obranná hra, střídali jsme osobní obranu s agresivním zónovým presingem.

Poslední sezónou, kterou je možno označit za skutečný vrchol, byla sezóna 1965-66, kdy se hrálo podobným systémem jako v sezóně předcházející tj. 2 kola a 2 závěrečné turnaje. Skončili jsme 6. o 1 bod za mnohonásobným mistrem Orbisem, ale před Slavií Praha, když obě tato družstva jsme dokázali porazit i ve Vlkoši i v Praze! Dostali jsme nejméně košů ze všech prvoligových družstev! Jošková byla vyhlášena nejlepší basketbalistkou ČSSR této sezóny. Dobrou přípravou na sezónu byl i dvoutýdenní sportovní

i společensky velmi úspěšný zájezd do Švýcarska, Itálie a Rakouska. Kádr družstva se dost změnil, aktivní činnost ukončily Balášová-Kopřivová, Kočí a Holková, vrátila se Kuřilová, ze Slavie Brno přestoupila Pacíková, z dorostu přišly Jančová a Ježová. Střelecky se nejlépe dařilo Joškové 576 bodů, Řihákové 244 a Pázlerové 211. Mistrovský titul si vybojovala Sparta Praha, prvoligovou příslušnost si neudrželi Kroměříž, Bohemians Praha a Slavie Brno. Na závěr sezóny nám tleskala polská Poznaň, kde jsme se zúčastnili velkého mezinárodního turnaje, na němž jsme porazili všechna přední polská družstva, včetně mistrovského celku Wisly Krakow; prohráli jsme pouze s LKS Lodž (hráno první den turnaje po naší celonoční jízdě vlakem).

Na turnaji v italském Bustu Arsizio v srpnu 1965 před utkáním s mistrem Itálie AS Vicenza.
Stojící zprava: Jošková H., Pacíková V., Kostihová M., tr. Kuřil I., Maradová B., Pázlerová Z., Balášová V.
Klečící zprava: Řiháková M., Uryčová J., Bímová A., Jančová H., Kuřilová L., Šprtová J.

Sezónou 1966-67 jsme prošli celkem úspěšně (7. místo) již bez Bímové-Rybové, Pázlerové-Fuchsové (provádala se do Vídně) a Maradové, z Kroměříže přestoupila Dvořáková, mladou krví byly Wotschková, Kristová a Holeczová. Vstup do soutěže byl slibný - 5 vítězství z 6 utkání, ale od poloviny listopadu jsme téměř nikdy nehráli kompletní, vždy chyběly alespoň 2 zraněné nebo nemocné hráčky. Nešťastné byly i porážky o 1 koš v Praze se Spartou a Slavií, když v obou utkáních jsme dlouho vedli. Překvapivě jsme prohráli v Ústí, kde prostředí však bylo na samé hranici regulérnosti. Sestoupily Košice, Ústí (kvalifikaci si vybojovalo zpět účast) a ZJŠ Brno. Mistrovský celek - Sparta. Naši střelci : Jošková 462 bodů, Řiháková 216, Dvořáková 135. Plánovaný zájezd do Jugoslávie byl necelý týden před odjezdem odvolán pořadatelem Olympií Lublaň.

Mistrovská utkání ročníku 1967-68 jsme hráli v Dubňanech v nové, pěkné tělocvič-

ně Hornického učiliště a přestože družstvo bylo značně omlazeno (z dorostu resp. z B družstva přišly Pimková, Kovaříková a Maradová) a nehrály 4 hráčky základního kádru (Uryčová, Dvořáková, Strnadová-Juračková a Kuřilová - vesměs rozehrávačky!), obsadili jsme v konečné tabulce opět 7. místo. Ovšem dlouho, prakticky až do konce ledna trvalo, než jsme se těmto změnám přizpůsobili, našli nejhodnější základní sestavu a nejhodnější útočné i obranné systémy. Závěr II. kola a celé III. a IV. kolo (novinka v organizaci soutěže) již družstvo hrálo ve velmi dobré formě a získalo 7 vítězství z 10 utkání, mezi jinými i s Lok. Bratislava a Slavií Praha a tím odsoudilo k sestupu Baník Prievidza, Ústí a Slovan Bratislava. Ústí se pak opět zachránilo v kvalifikaci a Slovanu zajistilo účast v příštím ročníku jeho B družstvo, které vyhrálo II. ligu na Slovensku. Mistrem se stala zase Sparta Praha. Trojice našich nejlepších střelkyň: Jošková 653 bodů, Řiháková-Kouřilová 217 a Pacíková 160. V létě, před hlavní sezónou bylo družstvo na zájezdu v Itálii a Rakousku.

Přestože před sezónou 1968-69, naší jubilejní desátou v lize, se v družstvu vyměnila celá polovina hráček (místo Pacíkové, Wotschkové-Buřilové, Pimkové, Maradové a Holeczové-Havelkové přišly resp. se vrátili Procházková a Juračková, později Železníková a Kuřilová a pak ještě za „5 minut 12“ pendlující dorostenky Pelikánová a Zapletalová), podařilo se nám celoroční cíl - umístit se na 7. místě - splnit! Průběh sezóny byl silně ovlivněn tím, že družstvo v období květen - srpen nemohlo pro naprostý nedostatek hráček pořádně trénovat. Až teprve zářijový zájezd do Jugoslávie byl jakousi první konsolidací, ale

do uspokojivé formy se družstvo dostalo až kolem Vánoc. Protože liga se rozšiřovala opět na 12 družstev, sestupovalo jen 1 družstvo a tím černým vzadu se stal Gottwaldov, který jsme po dramatických bojích dokázali dvakrát porazit na jeho hřišti, což se ze slabších družstev podařilo jen KPS Brno. Ve střelbě Joškovou 759 bodů (průměr na utkání 29 bodů) nejvíc podpořily Kovaříková s 212 body a Kouřilová 173. Raritou ročníku, pro nás velmi znechucující a ponižující bylo nařízení nového utkání Jiskra Kyjov - Lok. Bratislava pro domnělou chybu časoměřiče. Zatím co v prvním utkání jsme zvítězili, v opakovaném jsme se zraněnou a téměř statující Joškovou prohráli.

Na prahu sezóny 1969-70 se ligové družstvo prakticky rozpadlo. Na pravidelném hodnocení předcházející sezóny totiž Kouřilová, Jančová-Frýbortová, Juračková a Kuřilová oznámily, že z různých důvodů svou aktivní sportovní činnost končí a Jošková sdělila, že přestupuje do Brna. Jen velmi taktickým jednáním se členům výboru oddílu podařilo tyto hráčky získat i pro další sezónu, ovšem s takovým množstvím ústupků a úlev v docházce na tréninky, že jsme byli daleko nejhůře trénujícím družstvem v lize s průměrnou účastí 8 hráček na tréninku. Další dvě hráčky studující v Brně (Hlaváčová a Železníková) dojížděly k tréninku jedenkrát v týdnu. V průběhu sezóny pak družstvo ztratilo Kostihovou, Frýbortovou a Pelikánovou. Nemalou měrou působily záporně na psychický stav družstva nejasnosti kolem zájezdu do Belgie (nakonec se uskutečnil a patřil k nejhezčím). Za těchto okolností to nemohlo ani jinak skončit než umístěním na 10. místě, což znamenalo spolu s Gottwaldovem a Ostravou

Turnaj v Kyjově, září 1969.
Jošková H., Kovaříková M., Železníková J., Pelikánová M.,
Procházková M., Zapletalová D., Hlaváčová M., Kristová L.,
Řiháková M., Jančová H.

sestup do II. ligy, když jsme z 22 utkání dokázali jen 5 vyhrát. Nic nepomohla vynikající hra Joškové 681 bodů (průměr 31 bodů na zápas), která vyhrála 4 ze 6 individuálních soutěží - o nejlepší basketbalistku ČSSR, o nejlepší střelkyni, o nejlépe doskakující hráčku a o tzv. nejužitečnější hráčku. Dále se střelecky uplatnily Procházková 117 bodů, a Kouřilová 112. Mistrovský titul poprvé v historii získala Slavia Praha VŠ.

Vedoucími družstva byli: do roku 1962 nikdo, v sezóně 1962-63 Jarda Kovář, pak dlouho až do r. 1969 Mirek Pospíšil a v posledním roce Tonda Zapletal. Funkci kapitánky zastávaly postupně: Uryčová, Balášová-Kopřivová, Pázlerová-Fuchsová a Jošková. Protože Kyjov nemá dodnes rozměry vyhovující tělocvičnu, byli jsme nuceni trénovat a hrát svá mistrovská utkání ve Vlkoši a v letech 1967-69 v Dubňanech. Co to pro hráčky znamenalo z hlediska časového zatížení si dovede málokdo představit. Jeden trénink (a trénovali jsme tam třikrát týdně), zabíral v průměru 4 hodiny, podle zpoždění vlaků. Když bylo zpoždění velké a někdo spěchal domů, bylo nejlépe jít z Vlkoše domů 5 km pěšky.

Zatímco názvy našich metropolí Prahy, Brna a Bratislavy a malého Kyjova se táhnou všemi jedenácti ročníky jako červená nit, ostatní města mnohonásobně větší se rychle, většinou po jednom roce, mezi prvoligovými družstvy střídala, ať už to byl Prešov, Košice, Prievidza nebo Liberec, Hradec Králové, Gottwaldov, Kroměříž, Přerov či Ostrava. Není jisté v tomto směru bez zajímavosti, že když jsme přijeli jako ligový nováček k utkání v Liberci, ptaly se nás uklízečky v tělocvičně před utkáním, odkud jsme. Po odpovědi, že z Kyjova, velmi se podivovaly, že z takové dálky, až z Ruska!? Nebo v Prešově se diváci stojící za naší střídačkou dohadovali, kde ten Kyjov vlastně je, až nakonec převládl názor, že někde na Českomoravské vrchovině. V Přerově zase diváci povzbuzovali domácí hráčky voláním: „Nic se jich nebojte, vždyť Kyjov ani není na mapě!“

Družstvo sehrálo za svou existenci celkem 54 mezinárodních utkání, z toho 35 vítězství, 19 porážek. 25 zápasů bylo sehráno v ČSSR, hostili jsme družstva 10 zemí, naopak v cizině jsme odehráli 29 utkání v 6 zemích.

Často jsme bývali, já i hráčky, dotazováni, co bylo příčinou toho, že jsme v tak malém městě, jakým Kyjov je, tak dlouho dokázali úspěšně hrát v první lize. Shodovali jsme se v tom, že to musela být především velká láska ke košíkové, nadšení a hodně odříkání, protože jinak bychom asi nedokázali tolik let se scházet čtyřikrát týdně k tréninku a pak v sobotu a neděli hrát utkání, a to s přestávkou 1-2 měsíců vždy po celý rok. Své sehrála jistě i vysoká náročnost trenéra a pak to, že v našem středu vyrostla hráčka světové úrovně, zasloužilá mistryně sportu Helena Jošková. Tím ovšem nechci ani v nejmenším snižovat zásluhy ostatních. Naopak, každá hráčka byla pro nás důležitá a každá se zasloužila o úspěch svým dílem a bez žádné z nich by to nešlo tak, jak to šlo.

Pak ještě bývám dotazován, zda bylo v našich možnostech udržet ligu i nadále. Podle mého názoru, bylo to možné. Mohli jsme v sezóně 1969-70 výborné dorostenky, juniorské reprezentantky Něničkovou a Bednářovou převést do družstva žen, jak se to běžně děje v jiných oddílech. Bohužel v tehdejší výboru oddílu se nám to nepodařilo prosadit. Převládl totiž názor, že družstvo dorostenek, které v sezóně 1968-69 skončilo v přeboru republiky na 3. místě, může v ročníku 1969-70 přebor republiky starších dorostenek vyhrát a že družstvo žen se snad v lize zachrání s tím kádrem hráček, který má k dispozici. Bohužel dorostenky skončily v přeboru ČSSR až 5. a ženy sestoupily. Chtěli jsme vše a nemáme nic. A tak se Kyjov bude muset zatím bez prvoligového druž-

stva obejít. Ovšem není to žádná tragedie, naopak v současné době oddíl košíkové disponuje velmi silným družstvem žen (v sezóně 1970-71 ve II. lize čtvrté a dobrým družstvem dorostenek - páté v dorostenecké lize), takže je oprávněná naděje, že v blízké budoucnosti se kyjovská sportovní veřejnost opět dočká významnějších úspěchů v tomto krásném sportu, jakým košíková bezesporu je. A proto svůj příspěvek do Sborníku ke 100. výročí organizované tělovýchovy v Kyjově, který má být jen dokumentem, v žádném případě nějakou chválou naší generace, končím slovy: „ Zemřela I. liga košíkové v Kyjově, ať žije I. liga košíkové v Kyjově!“

Duben 1971

Ivan Kuřil

Poznámka:

Napsáno původně pro sborník ke 100 létům organizované tělovýchovy (Sokola) v Kyjově, k jehož vydání v době tzv. normalizace již nikdy nedošlo. Ponecháno v původním znění.

Druhá prvoligová generace žen (1972 - 1978)

A přání („Ať žije I. liga košíkové v Kyjově“), vyslovené autorem předcházející kapitoly, se poměrně brzy stalo skutečností. Ale pěkně po pořádku. Když v polovině 60. let trenér Zdeněk Martykán, který se do té doby věnoval mužským složkám, viděl, že tehdejší prvoligové družstvo žen stárne a doplňování z řad kyjovských dorostenek je víceméně nahodilé a nedostatečné, a že je třeba získávat i hráčky z jiných oddílů, což pro malý Kyjov nebylo snadné, rozhodl se, moudře a prozíravě vytvořit družstva mladších dorostenek a žaček, která by v budoucnu mohla navázat na úspěchy prvoligových žen. (Nedá se ovšem říct, že by práce tehdejších trenérů dorostenek nebyla dobrá, např. R. Novák obsadil v KP se svým družstvem v letech 1965-68 postupně 6., 3. a 4. místo, ale to bylo, i když jihomoravský kraj byl vždy košíkářsky silný, pro potřeby prvoligového družstva málo.) Práce to byla nelehká, jak pro náročného trenéra, jehož heslem bylo „To chce pérovat“, tak i pro mladé adeptky košíkové. Ne všechny vydržely, jak už to bývá, ale jejich společné úsilí přinášelo skvělé výsledky. Už v roce 1966, tj. zhruba po dvou letech činnosti, většinu svých utkání vyhrálo a obsadilo 1. místo ve II. třídě oblastní soutěže ml. dorostenek a postoupilo do I. třídy. Družstvo tvořily: M. Bednářová, M. Gazdová, A. Heclová, M. Hlaváčová, A. Kafková, A. Křivánková, M. Něničková, Neumayerová, M. Pelikánová, B. Plevová, Š. Spurná, P. Výmolová, D. Zapletalová. Nejlépe střílely: Něničková 349, Hlaváčová 221, Bednářová 55, Zapletalová 52, Výmolová 46, Pelikánová 44 bodů.

V ročníku 1967-68 se družstvo stalo přeborníkem jihomoravského kraje a postoupilo do ligy dorostenek. V kádru nedošlo téměř k žádným změnám. Jako nováček dorostenecké ligy 1968-69 hned svou skupinu vyhrálo a kvalifikovalo se do finále přeboru ČSSR v Třinci, kde za účasti 6 nejlepších družstev se umístilo na třetím místě a získalo bronzové medaile. Družstvo posílila přestupem z Rosic J. Hověžáková. Vynikající střeleckou mušku měla M. Něničková s 1.625 body (za celý kalendářní rok), která byla sou-

časně nejlepší střelkyní přeboru ČSSR v Třinci i Vánočního turnaje 1969 v Praze. Dále střelily: Spurná 676 bodů, Bednářová 576, Hověžáková 449, Vrbková E. 354, Vrbková V. 335 atd.

Družstvo dorostenek 1969.
Stojící zleva: Štátná, Vrbková V., Něničková, Hověžáková, Vrbková E., tr. Z. Martykán.
Dolní řada zleva: Skřivánková, Veselá, Kafková, Spurná, Bednářová, Domanská.

Sezóna 1969-70 byla trošku zklamáním, protože 5. místo v přeboru ČSSR v dorostu nebylo možno považovat po 3. místě v předešlé sezóně a při nezměněném kádru za úspěch.

Protože po sestupu družstva žen z I. ligy přestoupily H. Jošková a J. Železníková do KPS Brno, Kovaříková do Lok. Košice a aktivní činnost zanechaly z rodinných a jiných důvodů Kouřilová, Kuřilová, Juračková, Jančová, Kostihová a Procházková, takže z družstva zůstala jen Kristová a bývalé dorostenky Hlaváčová, Pelikánová a Zapletalová, muselo být budováno družstvo naprosto nové. Situace byla řešena tím, že 5 hráček z ligového družstva dorostenek pendlovalo do žen. Věkový průměr družstva byl 18,5 roku a proto konečné 4. místo ve II. lize v sezóně 1970-71 bylo možno považovat za úspěch a příslib do budoucna. Do družstva přišla H. Nečasová ze Slavkova.

Tvrdá příprava, dostatek kvalitních přípravných utkání, i mezinárodních, a turnajů před sezónou 1971-72 přinesly ovoce: 1. místo ve II. lize skupina C s jedinou porážkou o 1 bod v nastaveném čase na půdě exligového Přerova a rovněž 1. místo v nelehké kvalifikaci v Kralupech a Olomouci a tudíž návrat do 1. ligy.

V sezóně 1972-73 družstvo zvýšilo týdenní počet tréninků, získalo přestupem

z Olomouce M. Seidlovou a V. Lukešovou z Č. Třebové, absolvovalo náročný zájezd do Polska a řadu turnajů, vesměs s prvoligovými družstvy. Sezóna skončila úspěšně: jako jediný nováček se družstvo v I. lize zachránilo (8. místo). Nejlépe střelily: (včetně přípravných utkání) Něničková-Klimková 1.040, Vrbková VI. 861, Hověžáková 812, Vrbková E. 509 bodů. M. Klimková byla nominována do reprezentačního družstva žen, Z. Klimková byla členkou družstva juniorek ČSSR.

Družstvo žen před utkáním v nafukovací hale, březen 1974.
Zprava: Rajsiglová, Vrbková V., Klimková Z., Klimková M., Vrbková E., Hověžáková, Havlová, Skřivánková, Spurná, Seidlová.

V sezóně 1973-74 došlo u družstva ke změně na trenérském místě. V polovině října byl odvolán dosavadní trenér Z. Martykán a ke košíkové se vrátil po dvouletém fotbalovém extempore I. Kuřil. Naštěstí liga začínala až 8. prosince, takže bylo dost času na vzájemnou adaptaci. Celoroční cíl byl splněn, družstvo obsadilo v I. lize 7. místo (12 vítězství, 10 porážek z 22 mistrovských utkání) a jen výsledek vzájemného utkání s Lok. Bratislava je připravil o 6. místo. Nejlepší střelkyně: Vrbková VI. 845, Hověžáková 557, Vrbková E. 470, Bednářová 424.

Sezóna 1974-75 bude v historii oddílu navždy zapsána zlatým písmem. „Bronzové medaile do Kyjova“ - hlásaly novinové titulky. Sestry Vrbkovy se podílely na zisku bronzových medailí reprezentačního družstva žen na MS v Kolumbii, Z. Klimkovou ozdobila zlatá medaile z ME juniorek ve španělském Vigu. Družstvo vyzrálo takticky a stalo se psychicky odolnějším, o čemž svědčí 6 vítězství na hřištích soupeře, zejména v 1. kole na horké půdě v Košicích a Prešově, po němž na trenérské radě v Praze její členové gratulovali trenéru Kuřilovi ke 3. místu a argumentovali: „kdo vyhraje obě utkání na východě, bývá třetí“. Družstvo skutečně bronzové medaile získalo - za Spartou Praha

a Slávií VŠ Praha a před KPS Brno. Jakožto 3. celek ČSSR mělo družstvo nárok hrát v sezóně 1975-76 dlouhodobou celoevropskou soutěž, tzv. „Pohár Ronchettiové“. Bohužel z finančních důvodů to nebylo možné. A tak jedinou odměnou byl čtrnáctidenní zájezd do Rakouska, NSR a Francie. Družstvo zvítězilo na turnaji v Paříži, v Rakousku porazilo národní družstvo juniorek i žen, v NSR Bayern Mnichov, ve Francii ještě Racing Club de Paris a BC Annemasse. Vysokou sportovní úroveň měla i utkání s národními družstvy Kuby a Rumunska. O body na kontě soupeřů se v této sezóně nejvíce postaraly: Hovězáková 827, Vrbková VI. 763, Bednářová-Rajsiglová 498, Vrbková E. 492, Klimková Z. 400, Klimková M. 333 bodů.

Ligové družstvo žen, držitelky bronzových medailí, sezóna 1974-75.
Stojí zleva: lékař družstva A. Kaňovský, sekretář oddílu R. Řihák, Klimková Z., Vrbková E., Pavlovičová, Klimková M., Vrbková V., tr. I. Kuřil, předseda oddílu R. Novák.
Sedící zleva: ved. družstva L. Kuřilová, Rajsiglová, Hlaváčová, Seidlová, Skřivánková, Havlová, Hovězáková.

Také sezóna 1975-76 patří k nejméně úspěšným, když družstvo, již opět se staronovým trenérem Z. Martykánem, sice neobhájilo 3. příčku, ale postup mezi elitní čtveřku v novém systému I. ligy o 8 účastnících a konečné umístění na 4. místě lze pokládat zcela jednoznačně za výborné. Mistrovských utkání bylo v této sezóně víc - 26, z nich bylo 12 vítězných, 14 prohraných. 5 utkání družstvo prohrálo o bod, koš či v prodloužení, takže při troše štěstí se mohlo umístit i na druhém místě. Kádr družstva zůstal prakticky stejný, družstvo doplnily Bardounová z Hodonína, Duhajská z Košic a Kuklová z dorostu. V průběhu sezóny přerušila aktivní činnost z rodinných důvodů Hlaváčová-Melcherová. Střelecky byly nejméně úspěšnější: Vrbková VI. 1.267, Klimková Z. 637, Rajsiglová 604, Hovězáková-Bilíčková 386 bodů. Před sezónou 1976-77 přestoupila E. Vrbková do

Slovanu Bratislava a M. Klimková sdělila, že nebude hrát. V průběhu sezóny nastoupily „mateřskou dovolenou“ M. Rajsiglová a J. Bilíčková. Tyto mezery se vedení družstva snažilo zaplnit přestupy hráček z jiných oddílů. Přišly Ticháčková, Talafantová, Maksantová a Wernischová. Sen o 1. skupině se záhy rozplynul, ale nakonec díky závěrečnému turnaji na domácí půdě si družstvo zajistilo 6. místo z 8 účastníků.

Ženy J. Kyjov, 4. místo v ČSSR, sezóna 1975-76, trenér Z. Martykán.
Stojící zleva: Duhajská, Hovězáková, Klimková M., Vrbková E., Šušáková, Vrbková V.
Dole: Havlová, Bardounová, Seidlová, Kuklová, Rajsiglová.

V srpnu 1977 nastal opravdový kolotoč hráček, některé přicházely a zase odešly, některé odešly zcela (Vrbková VI., Bardounová a Melcherová) či zanechaly aktivní činnosti (Bilíčková), jen málo přišlo a zůstalo, respektive dokončilo sezónu. Celkem se v družstvu vystříдалo 25 hráček: Raiskubová, Žarošská, Klimková P., Bušítková, Hergrová, Diasová, Lupačová, Veroňková, Gottwaldová B., Zavrtálková Z. (všechny z dorostu), Schmidtová (dojížděla z Břeclavi), Gallová (dojížděla z Hodonína), Keberlová, Sochorová (dojížděly z Brna), Talafantová, Maksantová a Wernichová (vynechaly letní přípravu), Klimková-Šušáková Z. a Rajsiglová (začaly přípravu až od 1.11), Klimková M. (vrátila se během soutěže), Ticháčková-Mazalová (po mateřské přestávce nastoupila až v závěru), Seidlová (ukončila činnost po Vánocích). Značně poklesla docházka na tréninky, některé hráčky chodily jen 3x, některé dokonce jen 2x týdně. Družstvo navíc bylo velmi nesourodé věkem, výkonností, povahově. To všechno vyústilo v boj o záchranu, bohužel marný. Jen 4 vítězství z 26 utkání se rovnala poslednímu místu a po šesti letech sestupu z I. ligy. Zajímavý byl pohled na závěrečnou tabulku, Košice netradičně 2., Lok. Bratislava 7.

Třetí generace žen - touha po návratu (1978 - 1989)

Po sestupu do I. národní ligy odešla nejen většina prvoligových hráček, ale i do-
savadní trenér Z. Martykán. Družstvo bylo omlazeno, lépe řečeno bylo to družstvo
dorostenek s dvěma - třemi hráčkami (Šušáková, Talafantová, občas se přidala i Klim-
ková M.) předchozího ligového kádru, a připravovalo se na sezónu s trenérem Tony-
kou s cílem udržet se v národní lize, ale s perspektivou návratu do I. ligy. A málem se
to podařilo hned. V sezóně 1978-79 skončilo totiž mladé, málo zkušené družstvo na
2. místě s pouhými 4 porážkami za 1. Univerzitou Brno A, ale před Olomoucí, KPS Brno B
a NHKG Ostrava.

Neméně dobře si družstvo vedlo i v roce 1979-80, posíleno o A. Kňazeje ze Sp.Uher-
ský Brod a Mikslovou z Ostravy: opět 2. místo, opět za Univerzitou Brno A, která bohu-
žel v kvalifikaci o I. ligu v předešlé sezóně neuspěla, takže v boji o postup zůstala silná
trojka Univerzita Brno, Kyjov a Jihlava, a takové bylo i konečné pořadí.

Ročník 1980-81 byl napínavý od 1. kola. Raritou bylo utkání 3. kola Hodonín - Kyjov,
k němuž družstvo Kyjova přijelo jen se sedmi hráčkami a posledních 10 minut hrálo jen
se čtyřmi hráčkami a závěrečných 6 minut dokonce jen se třemi. Trojice kyjovských
hráček Filípková, Janíčková a Zavrtálková dokázala obdivuhodně vedení uhájit a vyhrát
71:68. Na prvních místech se střídala 3 družstva - Kyjov, Univerzita Brno a Přerov. Roz-
hodujícím se ukázalo být předposlední dvoukolo, když po 36-bodové sobotní porážce
v Brně dokázala kyjovská Jiskra v neděli vyhrát suverénně na půdě nebezpečné Jihlavy
101:58. V závěrečném dvoukole stačilo přehrát na domácí půdě Gottwaldov 90:57
a Olomouc 87:54 a cesta k boji o titul přeborníka ČSR a tím i do kvalifikace o I. ligu byla
otevřena. V cestě však stálo B-družstvo Sparty Praha. Přestože družstvo bylo posíleno

Druholigové družstvo žen 1986.

Stojící zleva: Procházková, Šušáková, Klimková, Slezáková, Huberová, tr. Něníčka.

Dolní řada: Selucká, Marešová, Maňáková, Horáková, Filípková.

o zkušené hráčky M. Klimkovou a M. Rajsiglovou, které se vrátily po mateřské dovolené
a 3 týdny před kvalifikací se zapojily do tréninku, na Spartu, hrající se třemi hráčkami
pendlujícími z A-družstva, nestačilo a obě utkání poměrně těsně prohrálo.

Snaha o postup do nejvyšší soutěže nepřestala ani po tomto určitém zklamání.
Z družstva před sezónou 1981-82 odešly Gottwaldová M., Nováčková, Konečná, Za-
vrtálková Z., Mikslová, Daněčková M., Maňáková S. (vesměs vysokoškolské studium
mimo Kyjov), Šušáková Z., Vymazalová-Fridrichová (rodinné důvody), Filípková V.,
Domanská M. (přestup do SVS - M Brno), ale na druhé straně stálý kádr (Janíčková,
Miklišová, Svobodová I., Zavrtálková E., Hadová, Kasparová, Kňazeje, Svobodová J.
- trenér Tonyka, vedoucí družstva Nováček) byl doplněn ligovými dorostenkami (Poláš-
ková, Tonyková R., Knotková, Uříčářová) trenérky J. Tonykové. A výsledek? Překvapivý:
2. místo v národní lize v ročníku 1981-82.

V dalších sezónách již bylo cílem výboru oddílu a trenérů spíše držet se ve špičce
II. národní ligy, což se většinou dařilo. A to nebylo málo. Prakticky to znamenalo
umísťování se mezi 15-20 nejlepšími družstvy ČSSR v olympijském sportu. Trenérem
družstva byl od sezóny 1982-83 Jaroslav Robek a nejlepšího výsledku pod jeho ve-
dením dosáhlo v sezóně 1984-85. Družstvo dlouho bojovalo o 1. místo s Mor. Slávií
Brno, ale nakonec skončilo na 3. místě za Mor. Slávií a Přerovem. K nejlepším hráčkám
této sezóny patřily: M. Klimková, Z. Šušáková, V. Filípková, J. Svobodová, R. Slezáková,
A. Huberová, D. Horáková, Procházková a další.

V sezóně 1985-86 s trenérem L. Něníčkou obsadily ženy v NL 3. místo, v sezóně
1986-87 2. místo. Trenér Jaroslav Kovář skončil s družstvem v sezóně 1987-88 na
5. místě.

Do sezóny 1988-89 nastoupilo družstvo pod vedením trenérské dvojice Marie a Lu-
bomír Klimkovi, v polovině sezóny bylo družstvo 4., aby na konec skončilo na 7. místě.

90. léta - co bylo dál (1989 - 2003)

Z tohoto období, byť časově nedávného, se dochovalo nejméně záznamů a informací
o jednotlivých sezónách nejen družstva žen a proto statistiky z těchto let jsou velmi
strohé a kusé.

Trenérem druholigového družstva žen se od sezóny 1989-90 stal A. Tonyka, který si
vytyčil nelehký cíl - návrat do I. ligy. Jako základ družstva bylo použito družstvo starších
dorostenek (P. Pokojová, J. Nováčková, M. Janíčková, A. Hrkálíková, A. Rybářová, M.
Kratochvílová, L. Zbranková, M. Hrkálíková, A. Rozehnalová, K. Matyášová, ...), které
bylo doplněno o některé starší a zkušené hráčky (Zd. Šušáková, V. Talafantová, R. Bá-
torová, H. Neničková, E. Blahová, ...). Po pět sezón se družstvo snažilo postoupit, vždy
však skončilo těsně na nepostupovém místě zajišťujícím účast v první lize. Nejbliže ke
splnění vytyčeného cíle mělo družstvo v sezóně 1992-93, kdy se probouvalo až do
kvalifikace o I. ligu, ale chyběl pověstný kousek sportovního štěstí. Jen jeden bod navíc
nedaný v zápase, jeden neproměněný trestný hod, tak málo scházelo a mohla se opět
po letech hrát v Kyjově I. liga žen. Na skóre postoupil Přerov a kyjovské družstvo zůsta-
lo před branami I. ligy. Po nevýrazné sezóně 1993-94 ukončil svou trenérskou činnost
A. Tonyka a také některé hráčky družstva.

Od sezóny 1994-95 vedl družstvo žen jako trenér předseda oddílu Zd. Trutman za

asistence J. Sússe. Družstvo bylo postupně doplňováno o nadějně hráčky ze staršího dorostu a dosahovalo umístění ve středu tabulky své skupiny. V sezóně 1997-98 kádr družstva tvořily A. Altmanová, R. Bátorová (nejlepší střelkyně - 340 b.), E. Blahová, P. Černá (150 b.), H. Dubská, S. Filípková (285 b.), O. Hajdová, V. Hrušková, P. Klimková, J. Leciánová, P. Pokojová (267 b.), K. Procházková (108 b.), K. Raušová (126 b.), A. Ševčíková, M. Víšková a družstvo se umístilo na 6. místě moravské skupiny.

Po odstoupení Zd. Trutmana z trenérské (i předsednické) funkce převzal družstvo před sezónou 1999-2000 mladý brněnský trenér Jirka Slezák a pod jeho vedením družstvo skončilo na 4. místě základní skupiny a opět se neprobojovalo do finálové skupiny o postup do I. ligy. Družstvo hrálo ve složení A. Altmanová, R. Bátorová (313 b.), G. Churá, H. Dubská, S. Filípková (hostování z I. ligy Lachema Brno), S. Keilová, E. Michalová, P. Pokojová (346 b.), K. Procházková (112 b.), Ž. Rajsiglová, A. Rybářová (413 b.), E. Sedláčková, J. Sedlářová, P. Černá (234 b.), A. Ševčíková. Po ukončení sezóny odešel J. Slezák trénovat zpět do Brna a družstvo žen se ocitlo bez trenéra.

Družstvo žen, sezóna 1999-2000.
Horní řada zleva: tr. J. Slezák, Altmanová, Dubská, Pokojová, Černá, Ševčíková, Polášek
Dolní řada zleva: Rajsiglová, Bátorová, Procházková, Rybářová.

Pro nastávající sezónu 2000-01 řešil nově formovaný výbor košíkové otázku, jak zajistit další činnost družstva. Bylo osloveno několik trenérů, ale pouze jeden vyšel od dílu vstříc a tak po 6 letech se trenérského žezla u družstva žen opět chopil A. Tonyka. Přestože pro družstvo byly vytvořeny dobré tréninkové podmínky a hráčský kádr byl doplněn o některé „staronové“ hráčky, účast i nasazení na trénincích a v zápasech bylo velmi malé a tomu odpovídalo i umístění v zákl. skupině (5. místo) a následný boj o udržení se ve II. lize, což se nakonec podařilo. Hráčkami byly A. Altmanová, R. Bátorová (302 b.), H. Dubská, M. Ebergényová (hostování z Kroměříže), R. Filípková,

S. Filípková, P. Hrušková, V. Hrušková, K. Matyášová, H. Neničková, P. Pokojová (228 b.), K. Procházková, Ž. Rajsiglová, K. Raušová, A. Rybářová (115 b.), J. Sedlářová, A. Ševčíková. Po ukončení sezóny odešel od družstva trenér A. Tonyka, který se rozhodl pro následující léta věnovat systematické výchově nových adeptek košíkové, a také některé hráčky ukončily své působení v oddíle.

Vzhledem k nastalé situaci ve složení družstva a také pod tíhou finanční náročnosti účasti v II. lize se výbor oddílu košíkové rozhodl, že v sezóně 2001-02 nebude hrát družstvo žen II. ligu, ale bude přihlášeno pouze do oblastního přeboru s tím, že pokud družstvo bude trénovat a hrát, může se pokusit o kvalifikaci do II. ligy. Trenérem družstva se stal Luboš Klinko, který jako základ pro družstvo použil hráčky ze staršího dorostu (Z. Džuberová, St. Chromá, M. Kopečková, G. Matulová, Ž. Neduchalová, I. Selucká, E. Valentová) doplněné o některé hráčky z předchozí sezóny (A. Altmanová, P. Hrušková, V. Hrušková, M. Kopečková, E. Michalová, Z. Povolná, Ž. Rajsiglová, A. Rybářová, A. Ševčíková), které měly zájem hrát. Pokus o kvalifikaci do II. ligy se však nezdařil a z družstva po ukončení sezóny odešel jak trenér L. Klinko, tak některé hráčky.

V následujících dvou sezónách (2002-03 a 2003-04) hraje družstvo žen i nadále OP a to pod vedením hrající trenérky Andrey Rybářové, ale již bez ambicí na účast v kvalifikaci o II. ligu. Počet hráček se stabilizoval na několika „skalních“ (A. Altmanová, H. Dubská, P. Hrušková, V. Hrušková, Z. Povolná, K. Procházková, A. Rybářová, A. Ševčíková, E. Valentová), které se snaží udržet ženský basketbal v podvědomí kyjovské sportovní veřejnosti. Doufejme, že jim toto odhodlání a elán vydrží, než doroste další generace mladých hráček...

Družstvo žen 2002-2003.
Stojící zleva: Michalová, Rajsiglová, Slezáková, Hrušková V., Ševčíková, Víšková, Hrušková P., Rybářová.
Dolní řada zleva: Nešporová, Povolná, Valentová, Sedláčková.

Dívčí mládežnické složky - vizitka systematické výchovy

Největším přínosem v 55-ti leté historii basketbalového oddílu Jiskry Kyjov byla vždy systematická výchova mládeže. Trenéři Kuřil a Martykán brzy poznali, že do malého Kyjova se budou jen těžko získávat posily z jiných oddílů, a proto oba již po několika letech rozjezdu košíkové dospělých se současně věnovali i mládeži, Martykán chlapecké, Kuřil dívčí (později vedl většinou družstva žen). Když trenér Martykán viděl, že chlapci se v choulostivém dorosteneckém věku jen neradi podrobují jeho požadavkům na disciplínu a odpovědnost, přešel po několika pokusech vychovat v Kyjově ligové dorostenecce k dívčí mládeži, a již u ní - naštěstí pro Kyjov - zůstal a dosáhl vynikajících úspěchů. (viz část publikace nazvané „ Druhá prvoligová generace“).

K dalšímu vynikajícímu úspěchu měl nakročeno i s dalším svým mládežnickým družstvem. Po přerušení činnosti u ligového družstva žen na podzim 1973 převzal před sezónou 1974-75 po své kratší trenérské pauze družstvo ml. dorostenek po Ing. M. Fuskovi. Příprava na sezónu byla jako obvykle u něj velmi kvalitní a náročná: devítidenní soustředění v Dubňanech, řada přípravných turnajů, trénink 4x týdně. Výsledek? 1. místo v KP ml. dorostenek a v semifinále přeboru ČSSR 4. místo.

Protože po odstoupení trenéra prvoligových žen I. Kuřila (v nejlepším přestat a umění odejít či obava z obhajoby 3. místa?) bylo potřeba obsadit především toto trenérské místo, došlo k výměně trenérů u těchto dvou družstev. A tak se stalo, že u největšího úspěchu svých ml. dorostenek Z. Martykán neasistoval. V KP se sice družstvo umístilo na 2. místě za KPS Brno, ale v kvalifikaci v Brně odsunulo

Dorostenky ml. na Vánočním turnaji v Praze 1975.

Trenér: I. Kuřil

Vedoucí družstva: A. Novák

Zleva: Řezáčová, Jelínková,

Řihánková, Diasová,

Zavrtálková Z., Kouřilová.

Klečící zleva: Vysloužilová,

Lejsková, Fusková,

Bušítková, Veroňková.

právě domácího krajského přeborníka až na 3. místo a jako 2. družstvo za Strakonice-mi postoupilo do finále přeboru ČSSR. To se konalo v Břeclavi ve dnech 13.-17.5. 1976. Postavení z Brna, 1. Strakonice, 2. Kyjov se opakovalo i zde a ml. dorostenky se tak staly 2. nejlepším družstvem v ČSSR a nositelkami stříbrných medailí.

Dorostenky ml., květen 1976,
2. místo v přeboru ČSSR.

Stojící zleva:
Diasová, Řezáčová, Veroňková,
tr. I. Kuřil, Gottwaldová B.,
Jelínková, Řihánková.

Dolní řada zleva:
Zavrtálková Z., Fusková,
Lejsková, Bušítková,
Vysloužilová, Kouřilová.

Družstvo tvořily: Bušítková , Fusková , Lejsková , Řihánková (zařazena do All-Stars přeboru ČSSR), Gottwaldová B., Zavrtálková, Veroňková, Kouřilová, Řezáčová, Diasová, Vysloužilová a Jelínková.

Družstvo pak pokračovalo v dalších sezónách v lize starších dorostenek, ale tam se mu již tak nedařilo, zejména proto, že ztratilo svou nejlepší podkošovou hráčku a výbornou střelkyni M. Řihánkovou (infekční žloutenka). Do družstva se sice vrátily o rok starší Rajsčubová a Žarošská, ale stačilo to jen na 5. místo. Absence Řihánkové pokračovala i na začátku sezóny 1977-78 a navíc nejlepší dorostenky byly buď úplně převedeny do družstva žen nebo s ním částečně trénovaly a pendlovaly do něj, takže celoroční cíl družstva byl skromný - udržet se v dorostenecké lize. A ten splněn byl (8. místo).

Dalším kyjovským trenérem, který potvrdil svou mnohaletou systematickou práci s mládeží, že jiná cesta k úspěchu než vytrvalost a píle nevede, byl a je Ing. Antonín Tonyka. Začal dne 2. dubna 1973 s Ing. B. Válkou trénovat dívky narozené po 1.9. 1961 a mladší (tj. 11 a 10ti leté) a v sezóně 1973-74 již slavil první úspěch: v KP žaček jako věkově nejmladší družstvo se sice umístilo na 13. místě z 16 účastníků, ale stalo se přeborníkem kraje v minibasketbale a v přeboru ČSR obsadilo vynikající 3. místo, když o pořadí rozhodovalo skóre ze vzájemných střetnutí. Sestava: Gottwaldová M. 105 bodů, Lecianová 34, Lupačová 23, Tonyková 19, Nováčková 19, Janičková, Zavrtálková E., Vymazalová, Oháňková R., Horáková, Ježová, Začalová, Konečná, Judasová, Kasparová.

Co následovalo? V žádném případě nějaké usnutí na vavřínech. Naopak, družstvo mělo na svůj věk přípravu téměř neuvěřitelnou: 10 dnů bylo na soustředění ve Staré

Tur, v průběhu roku se zúčastnilo 6 turnajů, celkem sehrálo 72 utkání a trénovalo 4x týdně po dvou hodinách. Výsledkem bylo 2. místo v KP žákyň za KPS Brno, 1. místo v KP minidívek, 2. místo na přeboru ČR v Berouně a úspěch největší - přebornice ČSSR v minikošíkové bez jediné porážky na turnaji v Třinci. Družstvo tvořily: Hadová, Judasová, Konečná, Tonyková, Začalová, Zavrťalková E., Miklišová, Pilátová, Komňacká, Maňáková, Ulmanová a Churá.

V sezóně 1975-76 náročnost stoupá - družstvo trénuje 6x týdně, vyhrává KP žáček před KPS Brno a je 3. v KP ml. dorostenek, který hraje jako žacky mimo soutěž. Dále vyhrává bez porážky mezinárodní turnaj žáček v Bratislavě a v květnu 1976 se stává přeborníkem ČSR žáček, opět nenašlo přemožitele. Jedinou porážku (41:42) utrpělo v Jeseníku od Lok. Poprad v utkání o přeborníka ČSSR.

Před sezónou 1976-77 bylo družstvo od 1. do 10.8. na soustředění v polské Poznani. Vyhrálo turnaje ve Žďáru, Vánoční turnaj v Praze, absolvovalo zimní soustředění v Popradu a ve dnech 12.-15.5. 1977 získalo v Chebu titul přeborníka ČSSR. Družstvo tvořily: Gottwaldová, Janíčková, Kasparová, Nováčková, Daněčková, I. Mlčáková, Konečná, Hadová, Tonyková, Leciánová, L. Mlčáková, Vymazalová.

Dorostenky ml., přeborník ČSSR, sezóna 1976-77.
Zleva stojí: tr. Tonyka, Němcová, Kasparová, Daněčková, Mlčáková I., Skopalíková, Vymazalová, Mlčáková L., Tonyková, ved. družstva Nováček.
Dolní řada zleva: Janíčková, Gottwaldová M., Lupačová, Nováčková, Hadová, Konečná, Leciánová.

Sezóna 1977-78 přinesla soustředění v Pelhřimově a v Moskvě, doplnění družstva o podkošové hráčky L. Kotoučkovou a I. Svobodovou, 3. místo v dorostenecké lize, přebor ČSSR v Popradu - 3. místo v kategorii ml. dorostenek a Kotoučková a M. Gottwaldová v All Stars.

Sezóna 1978-79: dorostenky starší pod vedením A. Tonyky postoupily do finále přeboru ČSSR v Košicích, kde obsadily 6. místo. Ještě úspěšnější byla v této sezóně trenérka J. Tonyková: Vánoční turnaj žáček v Hradci Králové - 1. místo, dorostenky ml. přebornice ČSR v sestavě: Domanská, Hrubá, Polášková, Tonyková R., Uříčářová, Ingrová, Křížánková, Kolajová, Knotková, Langerová, Marešová, Sudická, Vrbovská, vedoucí družstva Knotková, trenérka Tonyková - „trenérka v lodičkách a v kožíšku“. To není

žádná pomluva nebo hanba. Naopak! Dokumentuje její obětavost a oddanost věci. V naší, tehdy nafukovací hale bývalo, když rtuť teploměru klesla pod bod mrazu, dost chladno. A lodičky? Jana Tonyková nebyla profesionální trenérkou, chodila normálně do zaměstnání, vedla domácnost, vychovávala dcery, ubytovávala hráčku Kotoučkovou, takže někdy ani nezbyl čas na přezutí...prostě obdivuhodné.

Sezóna 1979-80: posily A. Kňazeje, L. Mikslová., soustředění Nemšová, zájezdy do Rumunska a Rakouska. Dorostenky ml. 2. v ČSR, 6. v ČSSR - trenérka Tonyková, dorostenky st. 3. v ČSR a 4. v ČSSR - trenér Tonyka.

Sezóna 1980-81: dorostenky st. přebor republiky v Přerově 2. místo, hráčky Uříčářová, Domanská, Konečná, Svobodová J., Polášková, Miklišová, Zavrťalková E., Svobodová I., trenér Tonyka. Dorostenky ml. 2. místo v Levicích - Uříčářová 151 bodů - nejlepší střelec přeboru, Domanská 131, obě zařazeny do nejlepší pětky turnaje, dále Tonyková, Polášková, Knotková, Marešová, Hrubá, Vrbovská, Křížánková, Ingrová, trenérka Tonyková.

Dorostenky ml., sezóna 1980-81, 2. místo v přeboru ČSSR v Levicích, 1. místo v přeboru ČSR.
Druhý zleva: ústř. trenér Kovář, tr. Tonyková, Uříčářová, Knotková, Křížánková, ?, ved. družstva Knotková.
Dole zleva: Hrubá, Vrbovská, Tonyková R., Polášková, Marešová, Domanská.

Sezóna 1981-82: dorostenky starší 3. v ČSR, 6. v ČSSR. All Stars: Uříčářová a R. Tonyková, nejlepší střelkyně R. Tonyková 147 bodů. Zde bychom také rádi připomenuli, že kyjovská odchovankyně Marcela Domanská (později Poláková) se stala juniorskou mistryní Evropy, dlouholetou ligovou hráčkou KPS Brno a reprezentantkou. Mezi další hráčky, které se později prosadily v 1. lize, patřily Hanka Uříčářová (Poprad) a Zuzana Knotková (Košice, Myjava).

V sezóně 1983-84 začalo budování nového družstva minižaček, dívky narozené

1974-75, tehdy devítileté a desítileté. V následující sezóně 1984-85 se už dostavil první úspěch a to účast v přeboru mladších minižaček v Praze v sestavě : Němcová, Suchá, Matyášová, M. a A. Hrkálíkovy, Rybářová, Zbranková, Zapletalová, Mrázková , Rozehnalová, Zbořilová, Peková, Houzarová a Koktavá, trenéři Tonyka a Havránek.

A úspěchy i s touto novou generací následovaly i dalších letech: sezóna 1986-87 přeborník ČSR v kategorii starších minižaček - tr. Tonyka, v ročníku 1987-88 minižačky pod vedením trenérky Tonykové - vítěz KP a přeboru ČSR. V sezóně 1988-89: 1. místo na Vánočním turnaji v Hradci Králové, postup do I. ligy ml. dorostenek v sestavě Zbranková, Hrkálíková M+A, Rybářová, Suchá, Zapletalová, Matyášová, Rozehnalová, Peková, Zbořilová, Kratochvílová, Navrátilová. 1989-90: liga ml. dorostenek - 3. místo, 1990-91: liga ml. dorostenek - 2. místo, přebor ČSFR na Myjavě - 4. místo.

Minižačky J.Kyjov, přebornice ČSR 1987, trenér A. Tonyka, asistent tr. L. Havránek.
Stojící zleva: Kratochvílová, Zbranková, Zapletalová, Rybářová, Peková, Mrázková, Zbořilová.
Dolní řada zleva: Navrátilová, Němcová, Matyášová, Rozehnalová, Hrkálíková A.
Leží zleva: Suchá, Koktavá.

Sezóna 1991-92: zájezd do Dánska, liga dorostenek - 1. místo bez porážky, přebor ČSFR 20.-24.5. 1992 ml. dorostenek 4. místo v sestavě : Austová, Běhulová, Bobková, Černá, Divilová, Docanová, Dubská, Dvořáková, Hajdová, Hrkálíková A., Hrušková VI., Kneiflová, Kratochvílová, Pokojová, Rajsiglová, Slezáková M., Voráčová, trenéři - manželé Tonykovi.

Sezóna 1992-93: liga st. dorostenek 2. místo pod vedením Ing. Tonyky, dorostenky ml. 3. místo v přeboru ČR - trenérka J. Tonyková. Tak taková byla trenérská léta manželů

Tonykových, sběratelů medailí v mládežnických kategoriích, kteří po sezóně 1993-94 ukončili svou činnost v oddílu košíkové TJ Jiskra Kyjov.

Mezi další obětavé trenéry, bez kterých si nelze kyjovskou dívčí košíkovou představit, patřil v tomto období i Jarda Robek, Jirka Růžička, Rostě Novák, Zdeněk Trutman, Zdeněk Polášek (v sezóně 1991-92 dosáhlo jeho družstvo minižaček 2. místa na přeboru ČR), Pavel Rusňák, Jaroslav Jandora, Věra Filípková, ...

A jak to bylo v 90. letech se Zdeňkem Martykánem? Po návratu z Hodonína, kde trénoval ligové dorostenky, začal Z. Martykán v Kyjově v roce 1990 opět od nejmladších dívek (roč. 1980). Cesta nahoru byla jako vždy zdoluhavá, ale protože byla cílevědomá a promyšlená, s propracovanou metodikou, přinášela plnění postupných cílů. Již v sezóně 1993-94 to bylo 2. místo v přeboru ČR žaček v sestavě A. Doležalová, S. Filípková, B. Gašková, Z. Houšťová, L. Ivičičová, P. Kučerová, J. Leciánová, V. Nesvadbová, K. Procházková, E. Sedláčková, J. Solaříková. V sezóně 1994-95 5. místo v lize ml. dorostenek a v sezóně 1995-96, Zdeňkově poslední, 4. místo v přeboru ČR v Hradci

Družstvo žaček, 2. místo v přeboru ČR, sezóna 1993-94, trenér Z. Martykán.
Horní řada zleva: Leciánová, Kučerová, Filípková, Nesvadbová, Doležalová, Houšťová, Ivičičová.
Dolní řada zleva: Procházková, Sedláčková, Solaříková, Gašková.

Králové v sestavě A. Altmanová, A. Doležalová, S. Filípková, B. Gašková, P. Hrušková, O. Chytilová, J. Leciánová, V. Nesvadbová, K. Procházková, Ž. Rajsiglová, E. Sedláčková, K. Šimečková, R. Šušáková a Z. Tulisová. Při jeho houževnatosti, hraničící až s fanatismem (v dobrém slova smyslu) dosáhlo by toto jeho družstvo jistě na medaile i v kategorii dorostenek starších. Vždyť některé z jeho odchovankyň byly vybrány do širšího reprezentačního kádru ml. dorostenek (S. Filípková, K. Procházková, A. Altmanová). Bohužel, osud již mu nedopřál sklízet toto ovoce....

Po jeho odchodu na začátku sezóny 1996-97 převzal toto družstvo jeho dlouhole-

tý asistent Jaroslav Jandora, který s ním odehrál dvě úspěšné sezóny v I. lize staršího dorostu. V sezóně 1997-98 družstvo skončilo na 3. místě ve své skupině (nejvíce bodů E. Sedláčková 472, S. Filípková 405, K. Procházková 325, A. Altmanová 199 z celkových 1.803 bodů) a jen na vzájemný zápas s druhým (NH Ostrava) nepostoupilo do závěrečných turnajů o postup na přebor ČR. Po této sezóně přešly hráčky do družstva žen, hrající II. ligu a S. Filípková později i do I. ligy (Lachema Brno).

Předposledním družstvem, které hrálo dorostenecké ligové soutěže, bylo družstvo složené z děvčat r. 1982-83 a vedené trenérkou Věrou Filípkovou. Jeho základní kádr tvořily hráčky M. Daňhelová, R. Filípková, D. Gistrová, E. Chytilová, S. Keilová, L. Kopečková, L. Kujalová, M. Mařáková, E. Michalová, Z. Povolná, Z. Ronková, J. Sedlářová, Z. Slováková. Družstvo dosahovalo jak v I. lize mladších (sezóna 1996-98), tak i starších (sezóna 1998-99) průměrné výsledky a mezi nejlépe střílející hráčky patřily R. Filípková a E. Michalová, které se později dokázaly prosadit i v družstvech dospělých hrajících I. ligu (SK Královo Pole).

Posledním družstvem, které navazovalo na věkovou posloupnost předchozích družstev, byl tým vedený mladým trenérem Lubošem Klinkem a asistentem Michalem Uryč-Gazdou. Družstvo (děvčata roč. 1984-86) se nejprve muselo nejprve probojovat do I. ligy mladších dorostenek z oblastního přeboru (sezóna 1998-99), aby se v následující sezóně 1999-2000 v konečné tabulce dorostenecké ligy umístily na 7. místě (z 10 účastníků). Družstvo tvořily hráčky Z. Džuberová (271 b.), St. Chromá (123 b.), M. Kopečková (56 b.), E. Krakovičová (2 b.), G. Matulová (182 b.), Ž. Neduchalová (85 b.), I. Selucká 208 (b.), Z. Svobodová (23 b.), B. Ševčíková (2 b.), E. Valentová (46 b.), E. Žarorská (10 b.). V následující sezóně 2000-01 bylo družstvo doplněno o 2 hostující hráčky ze Spartaku Uh. Brod (Struhárová, Habáníková) a obsadilo ve své druhé sezóně v I. lize ml. dorostenek 6. místo. Mezi nejlépe střílející hráčky celé ligy patřila Zuzana Džuberová (489 b.), která byla vybrána i do širšího reprezentačního výběru. Touto sezónou a tímto družstvem bylo ukončeno dlouhé období účasti kyjovských dívčích družstev v ligových mládežnických soutěžích, neboť družstvo vedené trenérem L. Klinkem začalo v sezóně 2001-02 (po odhlášení II. ligy žen) hrát oblastní přebor žen.

Co dodat závěrem? Pravidelná účast a vůbec výkonnost ženských dorosteneckých a dívčích celků Kyjova v nejvyšších soutěžích byla pro basketbalové odborníky doslova šokem. Nejvyšší soutěže jsou doménou minimálně okresních měst, spíše velkoměst. Kyjov je výjimkou, která potvrzuje pravidlo. Finanční prostředky jsou v Kyjově až 10x nižší, náborová oblast - počet škol - až 5x nižší, žádná vysoká škola, málo tréninkových prostor. Kyjovská družstva byla jedinými celky, které neměly profesionální trenéry....

Družstvo ml. dorostenek, sezóna 1999-2000, trenér L. Klinko.
Stojí zleva: Struhárová, Džuberová, Žarorská.
Prostřední řada: Selucká, Valentová, Neduchalová, Chromá,
Kopečková.
Dole: Svobodová, Matulová.

Muži ve stínu žen

Na začátku kyjovské košíkové, jak už bylo napsáno, byli muži a dlouho v ní hráli prim. Jako první z našich družstev se proboujovali do celostátní soutěže (II. liga), konkrétně v roce 1954, ale nikdy nepatřili ke špičkám, nejlépe 5., 6. místa, občas boj o záchranu.

Příčin bylo několik: slabší tréninková docházka a dostavování se k zápasům (doma nestačila střídačka, venku nebylo koho střídat), odchody na dvouletou vojenskou službu, zaměstnání a studium mimo Kyjov atd.

Proto i periodizace činnosti mužských složek podle výsledků práce jednotlivých trenérů je podstatně obtížnější. Zatímco v ženské složce figurují v letech 1953-1978 pouze 2 trenéři (Kuřil, Martykán), a pak následoval v národní lize jako třetí A. Tonyka s malými výjimkami, vystřídal se ve vedení A-družstva mužů neúměrně vysoký počet jmen, který současně ukazuje na střídavě oblačné klima pro systematickou trenérskou práci. Zopakujme si jména trenérů mužů: Kuba, Láníček P., Kuřil, Martykán, Kačena, Chytil, Motáň, Něnička, Zavrťálek, Rusňák, Růžička, Puchar, Huber, Robek. Byla i období bez trenéra s kolektivním vedením. Ani těm nejambicióznějším a nejpracovitějším trenérům nebyly často vytvořeny pro trenérskou činnost takové podmínky, jaké dovedl oddíl vytvořit ženské složce. A to je škoda, talentovaní hráči, kteří začínali v Kyjově a hráli ligové soutěže, byli: V. Cvrkal, hráč ZJŠ Brno a juniorský reprezentant, L. Rajsigl, P. Puchar - ZJŠ Brno B, M. Čech - D. Olomouc, L. Lupač - Zbrojovka Brno a juniorský reprezentant, St. Luža - D. Olomouc, v současné době A. Klimek - BVV A plus Brno a reprezentant, M. Šušák - Kroměříž, Děčín.

Na turnaji v K.Varech, srpen 1954.
Stojící zleva: trenér Martykán, Láníček P., Kotas, Dosbaba, Láníček J., Kuřil.
V pokleku: Motáň, Kuba, Zavrťálek.

Začátek tedy byl slibný: po pěti letech v KP postup do II. ligy. Udržet se v ní nebyl problém. Družstvo obsadilo v sezóně 1954-55 6. místo z 10 účastníků. Nejlépe stříleli (včetně přátelských utkání) Polášek 499, Kuřil 484, Láníček P. 339, Buček 304 bodů.

Stejně, tj. na 6. místě, se družstvo umístilo i v sezóně 1955-56. Po dobrém začátku v podzimním kole (3. místo) nemile překvapilo v kole jarním slabší formou a odsoudilo se tak i ze 6. místa k sestupu do nově se tvořící divize. Ani v divizi se družstvu v se-

zóně 1957-58 nijak valně nedařilo, skončilo 5., což po doplnění mladými hráči (Vinca, Rakušan, Motář) vzbudilo přinejmenším rozpaky. Další ročník 1958-59 znamenal zlepšení, zejména po stránce morální. Zlepšila se docházka na tréninky a všechna mistrovská utkání byla hrána v plné sestavě. Sezónu 1959-60 ukončilo družstvo na 7. místě, ale díky reorganizaci i z tohoto místa postoupilo do II. ligy. Již tradiční 7. místo patřilo družstvu i v sezóně 1960-61, tentokrát sice ve II. lize, ale valného rozdílu mezi oběma soutěžemi nebylo.

Do družstva přišel z Dubňan Bošák, z dorostu Sedlář St. a ti také patřili po Poláškově (545 bodů) k nejlepším střelcům (300 resp. 272 bodů).

Sezónu 1961-62 lze charakterizovat jako poměrně úspěšnou - 6. místo ve II. lize s řadou nových hráčů (Šibal, Cvrkal, Chytil). Ročník 1962-63 však znamenal útlum ve výkonnosti a v důsledku špatné docházky na tréninky sestup do KP I. třídy. Stačilo vyhrát jen zápas navíc, a druholigová příslušnost by byla zachována.

Sezóna 1963-64: Láníček P. přestoupil do Gottwaldova, hráči bydlící a pracující mimo Kyjov trénovali minimálně. Ačkoliv z dorostu přišli Latík, Laštovička a Něnička a soupiska byla plná jmen, průměrná účast na tréninku byla pouhých 6 hráčů. Na návrat do divize nebylo možno pomýšlet. Družstvo se muselo spokojit s 10. místem ze 14 účastníků. V sezóně 1964-65 posílil družstvo Kosík z Brna a družstvo se zlepšilo v konečné tabulce KP o 2 místa - bylo 8.

Dalšími novými hráči družstva se stali v sezóně 1965-66 Chalupa a Kvopil z Hodonína. Trenérem se stal M. Kuba a celkově si družstvo opět polepšilo - obsadilo v oblastní soutěži 4. místo. Úspěchem bylo i vítězství nad bulharským družstvem Jambol Laskov 59:58 a jugoslávským Medvěďščak Zagreb 73:66. Nejlepší střelci sezóny: Chalupa 495, Kosík 472, Laštovička 448, Sedlář St. 170 bodů.

Protože se družstvo v sezóně 1967-68 umístilo v oblastní soutěži I. třídy na 4. místě, postoupilo do nově zřízené divize. Nejlepším střelcem byl tentokrát J. Baldrián se 326

Na turnaji v Košicích, srpen 1958.
Stojící zleva: Martykán, Kačena, Kuba, Buček, Vrána, Rakušan.
Klečící zleva Běták, Kuřil, Zavrtálek, ?.

body, dále Chalupa 324, Laštovička 296, Koudela 204. Družstvo tedy hrálo v sezóně 1968-69 v divizi, ale bez valného úspěchu, umístilo se na 10. místě a nesestoupilo jen díky tomu, že do divize nesestoupilo žádné družstvo z II. ligy. Sezóna 1969-70 byla již mnohem úspěšnější - 7. místo, když družstva na 5.-7. místě měla stejný počet bodů. Nejlepšími střelci byli Chalupa 354, Laštovička 292, Rajsigl 257 bodů. Trenérem byl v sezóně 1968-69 M. Kuba, v sezóně 1969-70 E. Motář.

Sezónu 1970-71 zahájilo družstvo velmi špatně. Za 1. polovinu nedosáhlo ani jednoho vítězství. Nakonec i přes některá vítězství ve 2. části z divize sestoupilo. Situaci v družstvu se musel zabývat výbor oddílu. Pro další sezónu bylo vybráno 18 hráčů s cílem pokles výkonnosti zastavit a pokusit se o návrat do divize. Ten se nezdařil, družstvo uhrálo jen 5. místo. Body stříleli: Laštovička 461, Puchar 408, Baldrián 362, Něnička 257. Na trenérském postu vystřídal E. Motář O. Chytil. Ve 2. polovině sezóny 1972-73 se mužstvu podařil husarský kousek. Z 10. místa po podzimní části v KP I. třídy obsadilo v závěrečné tabulce 2. místo. Jen nešťastný poslední zápas v Blansku jej připravil o postup do divize. Body stříleli Puchar 720, Rajsigl 502, Baldrián 421, Uhlíř M. 314.

Závěr sezóny 1973-74 nebyl šťastný, družstvo se nakonec umístilo až na 4. místě,

Družstvo mužů na turnaji v Myjavě, srpen 1971.
Stojící zleva: Robek, Rajsigl, Koudela, Baldrián, tr. Motář.
Dole zleva: Válka, Malík, Puchar, Krojzl, Santler.

když dlouho aspirovalo na místo 1. a tým i na postup do divize. Trenérem byl O. Chytil, nejlépe stříleli Puchar 704, Baldrián 394, Koudela 344. Rovněž ani v sezóně 1974-75 se postup do vyšší soutěže nezdařil, družstvo skončilo v KP I. třídy na místě 3. Body stříleli: Rajsigl 564, Puchar 509, Baldrián 425.

Sezóna 1975-76 byla velmi podobná: Titíž nejlepší střelci, Rajsigl 494 bodů, Koudela 343, Puchar 286, trenér O. Chytil, 2. místo v KP o bod za Metrou Blansko. Opět těsně za branami II. ligy, a ty nám zůstaly zavřeny až do dneška, dokonce následoval propad

do KP II. třídy. Pendlování mezi KP II. a I. třídy je charakteristické i pro celá 80. léta, když se trenéři (často tzv. hrající trenéři, např. Z. Huber, P. Puchar) střídali.

Družstvo mužů, sezóna 1980-81.
Horní řada zleva: tr. J. Růžička, Polášek, Uhlíř Z., Krakovič, Huber, Marada.
Dolní řada zleva: Černý, Hlaváč, Čech M., Motáň, Puchar.

Postoupit do KP I. třídy po několikaletém, pro Kyjov nedůstojném pobytu v KP II. třídě, se znovu podařilo v sezóně 1989-90, kdy sami hráči požádali tehdy volného trenéra I. Kuřila, aby se společně pokusili KP II. konečně vyhrát. Hráčský kádr i vůle k tomu byly odpovídající, a tak celkem bez problémů družstvo soutěž vyhrálo a postoupilo do KP I. Na úspěchu se podíleli: Milota 370 bodů, Puchar 339, Uhlíř Z. 288, Čech M. 217, Huber 179, Jagoš 138, Černý 133, Čech L. 123, Gerhard 97, Krakovič 47, Pecháček a Valenta 19, Klimek 17, Pimek 4.

Oficiální cíl pro sezónu 1990-91 byl sice udržet se jako nováček v KP I., ale ve skutečnosti po posílení družstva St. Lužou (návrát z vojny), Elblem (z B-družstva), Koudelou (přestup z Hodonína) a Kristem (z dorostu) rozhodně nejen trenér, ale i hráči mysleli na víc, možná i na postup do II. ligy. Bohužel docházka na tréninky, zejména podkošových hráčů byla tak mizerná, že se nedalo kvalitně trénovat a výkon stačil jen na 5. místo. Nejlépe stříleli: Luža 383, Puchar 267, Milota 262 bodů. Těsně před mistrovskou sezónou absolvovalo družstvo velmi pěkný zájezd do Finska, v jehož rámci se hrálo 5 utkání s předními finskými družstvy. Trenérem byl I. Kuřil, který však po zahájení sezóny 1991-92 trenérskou činnost přerušil, protože nebylo koho trénovat. Několik hráčů přestalo hrát, jiní dali přednost pro ně pohodlnějšímu B-družstvu, hrajícímu oblastní soutěž. Možná to byla chyba, v té době totiž začínali v Kyjově s košíkovou dnešní ligoví hráči A. Klimek a M. Šušák.

Po odstoupení trenéra mužů „A“ Ivana Kuřila se trénování zpočátku věnoval Jar

Družstvo mužů na zájezdu ve Finsku - Nokia, září 1990.
Stojící zleva: tr. Kuřil, Čech L., Pecháček, Milota, Ondříšek, Gerhard, Elbl, Klimek.
Dolní řada zleva: Puchar, Pimek, Čech M., Koudela, Luža.

Robek, v druhé polovině 90. let po jeho odchodu to bylo kolektivní vedení s hrajícími „trenéry“ Pavlem Pucharem a Pavlem Gerhardem. Družstvo hrálo stále KP I. a zpočátku se umísťovalo v první polovině tabulky, ale ke konci 90. let se začalo projevoval tréninkové manko a také minimální doplňování družstva mladými hráči z dorostu a „stárnoucí“ družstvo mužů „A“ nakonec sestoupilo po sezóně 1999-2000 do OP II., kde hraje doposud. I přesto, že se z tohoto období nedochovala žádná bodová statistika, bychom chtěli vzpomenout alespoň některá jména hráčů, kteří v tomto desetiletí hráli a drželi vlajku kyjovské mužské košíkové nad vodou. Jedná se především o „nestora“ kyjovského basketbalu Pavla Puchara, který se tomuto sportu aktivně a nepřetržitě věnuje od poloviny 60. let a stále po palubovce prohání soupeře i spoluhráče byt o několik desítek let (či generací) mladších. Dalším skalním hráčem Kyjova je Pavel Gerhard, který začínal o několik let později a aktivně hraje a trénuje doposud. Z těch „mladších“ připomeňme M. Čecha, P. Milotu, E. Motáň, R. Polešovského, J. Valentu, T. Čadu, J. Klimka, I. Pecháčka, V. Štirbu nebo L. Čecha.

Od roku 2000 tedy hraje družstvo mužů OP II. tř. pod vedením trenérské dvojce Štirba, Malík a s minimálními změnami v hráčském kádru. Mezi nejlepší střelce družstva patří J. Robek, L. Čech a L. Jagoš a umísťuje se postupně na 4. (2000-01), 6. (2001-02) a 8. místě (2002-03). Pro sezónu 2003-04 bylo družstvo doplněno o nové hráče se zkušenostmi z III. ligy (T. Rajsigl, VI. Povolný, J. Vodvářka) a pod vedením nového trenéra Vladimíra Rajsigla si vytyčilo nemalý cíl - postup do OP I. tř. Dalšími hráči družstva jsou L. Čech, R. Fridrich, P. Hajda, L. Jagoš, J. Klimek, J. Robek, M. Severin, L. Šebesta, V. Štirba a Fr. Procházka. Doufáme, že se jim tento nelehký úkol podaří splnit...

Chlapecké mládežnické složky

- úspěchy jen v rámci kraje

To, co bylo řečeno o mužské kyjovské košíkové, platí v plně míře i o družstvech žáků a dorostenců. Počáteční malá trpělivost a vytrvalost, zklamání z prvotních menších neúspěchů a z toho pramenící velká fluktuace trenérů a u chlapců neochota na sobě pracovat a spokojenost s průměrností. Někdy stačilo vydržet ještě jednu až dvě sezóny a kýženého cíle - postupu do dorostenecké ligy - by možná bylo dosaženo. Náznaky byly.

Již na konci 50. let několik 2. míst v KP dorostenců (trenér Martykán), dokonce 1. místo v žácích, kteří však neměli v tehdejší gottwaldovském kraji vážnějších soupeřů, takže chyběly zápasy, což bylo pro další růst nezbytné.

Družstvo dorostenců z roku 1960.

Stojí zleva: Cvrkal, Něnička, Hnilica, Chytil, Pařízek, ?-č.10, Latík, tr. Z. Martykán.

Klečící zleva: Baldrián, ?, Laštovička, Rubík, Rusňák, Vrána.

Také sezóny 1963-64 a 1964-65 (trenér Kuba) již v jihomoravském kraji byly naděvné. Dokonce družstvo starších dorostenců obsadilo 2. místo v KP, a tak si vybojovalo postup do dorostenecké ligy. Bohužel však v tomto roce již téměř všichni dorostenci přešli do kategorie mužů. Zbývající a noví členové družstva z kategorie ml. dorostenců podcenili letní přípravu a na základě výkonů na turnaji v Kyjově bylo krajskou sekci doporučeno družstvo z dorostenecké ligy odhlásit a hrát nadále KP. Toto rozhodnutí se ukázalo nakonec správným, neboť družstvo se v KP umístilo až na 9. místě. Novým trenérem družstva byl J. Ženata, který vedl i družstvo ml.dorostenců (4. místo v kraji), z nichž nejlepší pendlovali do družstva st. dorostenců. Nejvíce utkání v jeho družstvu

sehráli a nejlépe stříleli: Rajsigl, Puchar, Malík, Divácký, Ondrášek, Krojzl, Válka, Filípek, Růžička ml., Moric, Santler, Bilíček.

Trenér Ženata byl trenér ambiciózní a věnoval se družstvu dorostenců s velkým nasazením, ačkoliv bydlel a pracoval mimo Kyjov. Později byl velmi úspěšným trenérem odbíjen v místě svého bydliště ve Bzenci.

Další roky od sezóny 1969-70 již nelze pokládat za úspěšné, družstvo sestoupilo do KP II. třídy a dlouho marně usilovalo o návrat do I. třídy, což se podařilo až v sezóně 1974-75. Střelecky se o to zasloužili: Gerhard 650, Černý 488, Dostál 244, Huber 152, Uhlíř Z. 115, Selucký O. 111, Šindler 106, Trutman 29, Kolstrunk 27 bodů. Trenérem byl J. Růžička a družstvo skončilo v KP I. na 3. místě.

Družstvo dorostenců, 1974.
Horní řada zleva: Selucký, Huber,
Gerhard, Šindler.
Dolní řada zleva: Matyáš, Dostál,
Trutman, Uhlíř Z.

I v dalších letech trenéři Rakušan, Trutman, Růžička, Robek usilovali o vzkříšení chlapecké košíkové, ale z důvodů uvedených na začátku této kapitoly bez výrazného úspěchu. Až v sezóně 1985-86 se družstvu ml. dorostenců vedeném Z. Poláškem podařilo obsadit v KP - východ 2. místo a postoupilo do finálové části. V sezóně 1986-87 získalo ve skupině 1. místo, ale opět zůstalo u „blýskání na lepší časy“. Situace se nezlepšila ani v 90. letech, kdy byli trenéři J. Robek, Z. Polášek, P. Gerhard, D. Mezihoráková. Z důvodů nedostatku trenérů, ale i malým zájmem vedení oddílu o chlapecké složky, se nedařilo na sebe navazovat věkové kategorie, jednotlivá družstva hrála se střídavými úspěchy krajské (oblastní) přebory. Ale i přesto vzešli z těchto mládežnických družstev hráči, kteří vydrželi a dokázali se prosadit i mezi dospělými (L. Jagoš, St. Luža, M. Severin, P. Hajda, J. Robek, R. Fridrich, M. Malík, R. Krist, R. Elbl, ...). A někteří se tomuto sportu věnují aktivně doposud.

Současnost patří mládí

Na začátku 21. století nebylo snadné obnovit tradici basketbalu (a mládežnického zvláště) v našem městě. Vzhledem k tradici košíkové dívek v minulosti byl stav v tomto období až žalostný. Oddíl košíkové měl v sezóně 2000-01 družstvo žen, které po této sezóně z ekonomických důvodů ukončilo svou dlouholetou účast ve II. národní lize, družstvo mladších dorostenek (dorostenecká liga, ale v sezóně 2001-02 začalo hrát oblastní přebor žen) a pak až začínající družstva v minižáčkách a jedno družstvo přípravky. V mužských složkách to byla družstva mužů (OP II.) a mladších dorostenců (OP, ale od sezóny 2001-02 muži „B“) a pak již žádné žákovské družstvo.

Minižákyně 2000-2001, trenér: J. Štěpánek.

Sedící zleva: Vrbovská, Gerhardová, Pištková, Navrátilová, Nováková, Šrámková, Bayerová.
Stojící zleva: Šebestová, Sluková, Bystřická, Čechová, Škoulová, Štelciková.

Je pochopitelné a logické, že najít cestu z tohoto stavu bylo hlavním a prvořadým úkolem nově se zformovaného výboru oddílů košíkové. Zmizení z „basketbalové mapy“ se nepříznivě projevilo jak v zájmu dětí o toto sportovní odvětví, tak i rodičů dětí a přístupu škol k tomuto sportu. To vše se také odrazilo ve finanční a jiné pomoci sponzorů, firem a organizací z Kyjovska. Jako základní cíl a úkol si oddíl proto předsevzal postupně vybudovat v následujících letech širokou mládežnickou základnu a nabídnout dětem z širokého okolí možnost zapojení se do našeho oddílu.

I přes počáteční potíže se usilovnou prací zejména trenérů, rodičů a členů oddílů začaly první výsledky brzy dostavovat. Postupně se začala rozvíjet spolupráce se zá-

kladními školami, Městským úřadem Kyjov, Domem dětí a mládeže v Kyjově, podnikatelskou sférou, trenéry, výborem oddílů košíkové a TJ, se vznikem Krajského úřadu v Brně i se zastupitelstvem Jihomoravského kraje. Rozšiřovala se i členská základna a každoročně vzrůstá počet mládežnických družstev, zapojených do mistrovských soutěží. I proto Kyjov měl po několika letech půstu v sezóně 2001-02 opět zastoupení v účasti na přeboru ČR. A to již po prvním roce působení družstva v mistrovské soutěži. Děvčata ročníku 1991 a mladší se umístila na 5. místě. Trenéry mládežnických družstev byli Antonín Tonyka, Jela Sluková a Jiří Štěpánek.

V sezóně 2002-03 již byly úspěchy výraznější. Děvčata ročníků 1991 a mladší si vybojovala 4. místo na přeboru ČR a děvčata ročníků 1992 a mladší dokonce 2. místo. Úspěchy této sezóny významně ocenilo i zastupitelstvo města Kyjova, které přislíbilo do budoucna podporu mládežnického basketbalu v našem městě. Velmi příjemné a důležité pro širokou sportovní i nesportovní veřejnost bylo přijetí úspěšných celků starostou ing. Janem Letochou na radnici města Kyjova s oceněním jednotlivých hráček. Mimo účasti na přeborech ČR v této sezóně si děvčata úspěšně vedla i na mezinárodních turnajích v Ostravě a v Žilině, kde v kategorii dívek narozených po 1.9. 1992 se staly naše hráčky neoficiálními přeborníky bývalého Československa. Neméně úspěšně děvčata reprezentovala na mezinárodním turnaji v Sasso Marconi, v družebním městě Kyjova v Itálii. Trenéry družstev byli Antonín Tonyka, Jiří Štěpánek a Liba Juračková.

Družstvo minižákyně, účastník přeboru ČR 2003, trenér A. Tonyka.

Sedící zleva: Lecianová, Matějů, Formánková, Bělochová, Dočkalová, Zdeňková, Pojezná.
Prostřední řada: Nečasová, Šprtová, Šikutová, Selucká, Kostihová, Blatová, Minaříková, Hanáková, Pražáková.
Horní řada: Sluková, Čechalová, Horáková, Kopřivová, Bělohoubková, Hradilová, Polešovská, Monteiro, Zástěrová, Daněčková.

V sezóně 2003-04 úspěšná obnova tradice mládežnického basketbalu v Kyjově pokračuje. Po několikaleté samostatné činnosti Školního sportovního klubu Gymnázium Kyjov pod vedením Dany Mezihorákové, který se od r. 1998 zaměřoval na chlapeckou mládežnickou košíkovou, došlo po vzájemné dohodě obou klubů ke sjednocení do jednoho oddílu pod TJ Jiskra Kyjov. Účelem a snahou je vytvořit ekonomicky silný oddíl, který bude moci nabídnout sportovní vyžití pro všechny věkové kategorie chlapců i dívek s možností sportovního růstu pod odborným vedením zkušených trenérů a bude důstojným partnerem v jednání se sponzory, s MěÚ Kyjov, s KrÚ Jihomoravského kraje apod.

Družstvo dorostenců ml., 2003.

Stojící zleva: tr. D. Mezihoráková, Krischke, Brožík, Šušák, Bábík, Cibulka, Klímek, Zlámal, asistent tr. J. Šušák.
Dolní řada zleva: Moudrý, Drozd, Halas, Opálka, Čejgl, Pecháček, Mezihorák, Špaček.

Na začátku sezóny 2003-2004 měl oddíl košíkové 170 aktivních členů, z toho bylo 130 dětí zařazených do 6 družstev a hrajících 8 soutěží (mladší dorostenci, starší žákyně, 2x mladší žákyně, starší minižačky, minižáci a 2x mladší minižačky) a 3 družstva dospělých (ženy a muži A/B). Také se před touto sezónou podařilo rozšířit řady stávajících trenérů o další kvalifikované trenéry (Dana Mezihoráková, Robert Sívák, Vladimír Rajsigl, Jiří Süss, Eva Zezulová) a daří se i zajistit věkové návaznosti pravidelným nábořem a činností přípravek včetně dlouhodobé spolupráce s DDM Kyjov.

Do budoucna náš oddíl čekají nemalé úkoly. V první řadě je to soustavná práce s mladými adepty košíkové a jejich sportovní rozvoj. Ale jak ukazují dosavadní výsledky družstev v jednotlivých soutěžích, budou se i nadále naše družstva účastnit přeborů ČR s cílem postupně se zapojovat do ligových a extraligových soutěží. Dále je třeba vytvořit kvalitnější podmínky pro sportování všech členů oddílů (rekonstrukce haly) a v neposlední řadě mít dostatečně silné ekonomické zázemí. Naším konečným cílem je vytvoření silného basketbalového oddílu, jehož jednotlivá družstva a hráči budou reprezentovat nejen oddíl košíkové TJ Jiskra Kyjov, ale i město Kyjov na hřištích po celé České republice nebo i v zahraničí.

Funkcionáři, patronátní závody, sponzoři

Významným podílem přispěli k rozvoji basketbalového oddílu kolektivy funkcionářů a z nich především předsedové, tajemníci a pokladníci. V padesátipětileté historii není možno uvést přesný seznam a proto uvedme jen některé.

Prvním předsedou byl v letech 1950-55 František Vízdal, který se v práci opíral o organizačního pracovníka Zdeňka Martykána. Ten vedle své bohaté trenérské činnosti byl pravou rukou i řady dalších předsedů. Za předsednictví stavitele Josefa Horáka (1955-62) bylo vybudováno letní asfaltové hřiště, které patřilo k nejkvalitnějším v celém Československu. Díky umělému osvětlení umožnilo družstvům tréninky v Kyjově na hřišti maximálních rozměrů i pořádání turnajů, často se zahraničními soupeři a dokonce i mezistátního utkání ČSSR-Rumunsko žen. To vše za velkého zájmu diváků. Po abdikaci J. Horáka a Z. Martykána byli krátkou dobu (1962-64) v čele výboru L. Veškra a O. Neumayer. Pak následoval: Dr. Karel Petříček 1965-67, Jaroslav Trnavský 1968-69, Jaroslav Jelínek 1970-72. V té době se košíkáři konečně dočkali pro ligu regulérního hřiště v Kyjově. Byla to sice jen nafukovací hala, ale zbavila hráčky a hráče nepříjemného dojíždění k utkáním a většinu tréninků do Vlkoše a Dubňan.

Poměrně dlouhou dobu byl předsedou Rostislav Novák (1973-1981). A je třeba říct, že úspěšným, protože právě v této době dosáhla kyjovská košíková největších úspěchů. Nebylo pro něho lehké „kočírovat“ takové trenérské osobnosti, jako byli Z. Martykán a A. Tonyka, anebo zajišťovat finanční prostředky a ostatní náležitosti pro tak rozsáhlou činnost, jakou tehdy oddíl vykazoval. Např. v sezóně 1974-75 hrálo v soutěžích celkem 15 družstev, která sehrála celkem 499 utkání a najezdila na cestách za soupeři celkem 32 427 km!

Když R. Novák „povýšil“ na předsedu TJ, stal se na 2 roky předsedou oddílu J. Cuták.

V letech 1983 - 1985 byl předsedou oddílu Vladimír Chýský.

Výroční členská schůze na začátku roku 1986 zvolila na dvouleté funkční období nový výbor, v jehož čele byl předseda Antonín Zapletal. V červnu 1986 došlo při vichřici k havárii nafukovací haly a ta byla v rekordně krátké době přestavěna ve stálou halu se všemi nutnými zařízeními, protože výbor oddílu se již od začátku svého volebního období zabýval problémem, jak tehdejší nafukovací halu nahradit důstojnějším prostředím. Díky této preventivní přípravě tehdejšího výboru oddílu a po havárii také díky výboru TJ na čele s R. Novákem a členům výboru oddílu Ing. Tonykovi a L. Klimkovi a brigádnické činnosti všech ostatních se košíkářky a košíkáři konečně dočkali prostředí odpovídajícího úspěchům oddílu košíkové TJ Jiskra Kyjov. Trenéři ligových soupeřů o kyjovských podmínkách, ať už ve Vlkoši (1959-1970) nebo v nafukovací hale v Kyjově říkali: „Máte polní“, někteří dokonce užívali přívlastku „skalní“ podmínky!

V letech 1988-1999 byl předsedou oddílu košíkové Zdeněk Trutman. V tomto období dochází i vlivem zhoršených ekonomických podmínek oddílu (zvláště po roce 1995) k jeho postupnému vnitřnímu rozkladu, který vyvrcholil na jaře 1999 rezignací předsedy oddílu, pokladníka a dalších členů výboru včetně ukončení činnosti některých trenérů.

Aby mohla být zahájena sezóna 1999-2000, musel se vytvořit nový výkonný výbor, který by organizoval činnost oddílu v dalších letech. Tohoto úkolu se chopil bývalý člen výboru Luboš Klínko, který za podpory Zdenka Poláška v září 1999 svolal „krizový“ štáb složený ze zbytku trenérů, kteří chtěli dále trénovat, a dalších členů oddílu košíkové, kterým nebyl lhostejný osud oddílu. Ti ze svého středu „demokratickým“ způsobem zvolili nového předsedu - Jiřího Klimka, který tuto funkci vykonává doposud. Jako prvořadý úkol si nový výbor oddílu vytyčil práci s dětmi a jejich systematickou výchovu a navázat tak na tradici mládežnické košíkové v Kyjově.

Z pokladníků uveďme ty déle sloužící, Františka Šimečka a Stanislava Aberleho, z jednatelů kromě již uvedeného Z. Martykána zejména dlouholetého organizačního pracovníka Rostislava Řiháka a Dr. Ludmilu Kuřilovou (v letech 1962-64 a 1973-75 pro ligové družstvo žen).

Oddílovými zdravotníky byli doktoři Petříček, Kudr, Suchánek, Kaňovský. Všichni úzce spolupracovali zejména s ligovými družstvy žen a dorostenek.

Těžko myslitelná by byla činnost oddílu bez finanční podpory tzv. patronátních závodů, především Skláren Moravia Kyjov (později VMG Kyjov), Šroubárny Kyjov a v 90. letech bez sponzorů - firem Zemědělské stavby, WIKY, Exmont, ČSAD Kyjov, VBF, JP Plast, Metec, Luve-Plast, Kaláb a mnoha dalších. Dobrá byla a je i spolupráce s MěÚ Kyjov, místními školami a Domem dětí a mládeže Kyjov. Představitelé města několikrát na radnici přijali a ocenili nejúspěšnější družstva a jejich trenéry, předsedy a činovníky oddílu.

Sklárny Moravia

Za Zdeňkem Martykánem

Bylo říjnové odpoledne roku 1996. Na parkovišti vystupují z aut muži v černých oblecích, ženy a dívky vyšších postav s kyticemi květin. Smuteční síň je plná. Začíná poslední rozloučení s legendou kyjovské i československé košíkové, Zdeňkem Martykánem.

Kyjov měl vynikajícího hudebníka Josefa Frýborta, obětavého správce stadiónu Jardu Patíka a určitě se k nim řadí trenér košíkové Zdeněk Martykán.

Měl jsem to štěstí spolu s několika svými vrstevníky mít za trenéra Zdeňka. V letech 1960-64 nás trénoval coby dorostence. Bylo to krásné období, byť odříkavé, ale prožitě skutečně nádherně. Poprvé jsme pocítili radost z této hry, zodpovědnost za druhé, poznávání jiných měst a kamarádů. Byl i vztek na Zdeňkovy tréninkové metody, ale vyvážily to zážitky z Vánočních turnajů v Praze či prvomájových výběhů k Rochu. Na to se nezapomíná.

V našich 18 letech byla v kyjovské košíkové éra Joškové, Balášové, Kočí, Kuřilové, bratrů Láníčkových, Poláška, Zavrtálka a dalších. Starší dorostenky vedené Zdeňkem Martykánem úspěšně bojovaly v první lize dorostenek. Tehdy se ve Zdeňkově hlavě rodil plán na první ligu žen. Dlouhá, náročná basketbalová cesta tohoto družstva měla v tomto plánu dojít vrcholu.

Při vzpomínce na Zdeňka nelze opomenout ty, kteří s ním byli v přímém kontaktu. Za všechny hráčské generace vzpomíná ta nejpovolanejší - Marie Něničková-Klimková. Byla to výjimečná parta holek, kterou dal Zdeněk dohromady. Začínaly ve třinácti letech, od žaček přes dorostenky až do I. ligy žen. Vydržely nástrahy jeho tréninkových metod. Mnohdy ho nenáviděly, když se podívaly na odřená kolena, modřiny, ale šly za

Zd. Martykán jako rozhodčí finálového utkání turnaje O cenu Skláren Morávia, J. Kyjov - TJ Gottwaldov, srpen 1968.

ním. Zažily slastné okamžiky ze zisku bronzových medailí na přeboru ČSSR dorostenek a jejich jména se stávala pojmem v basketbalovém dění. Byl to jakýsi „kyjovský zázrak“. Basketbal je kolektivní hra, ale Majka Něničková byla Zdeňkovou slabostí. Vypíplal ji od třináctileté holky až po úspěšnou mladou ženu. Samozřejmě cesta k úspěchu vedla různými úskalími: prázdniny nebyly prázdninami, dvoufázové tréninky a na závěr „oblíbená“ šedá atletická dráha. Majka říká: „Držely jsme pohromadě a jedině tak jsme čelily slovním výpadům Zdeňka. Bezpočet tréninkových hodin a tisíce střeleckých pokusů slavily úspěch. Nelituji toho a šla bych „do toho“ se Zdeňkem znovu“. Toto družstvo bylo pomyslným pomníkem práce Zdeňka Martykána.

Výstavba venkovního asfaltového hřiště na stadióně, jaro 1956, Z. Martykán a J. Kovář válcují terén.

Když Zdeněk tak zvaně „vypěnil“, nebylo s ním pořízení, zvláště po schůzích výboru oddílů košíkové, po nešťastných prohrách či půtkách s rozhodčími. Při utkání dorostenecké ligy ve Vlkoši si nepadl do oka brněnský rozhodčí se Zdeňkem. Po několika napomenutích od rozhodčího to Zdeněk už neunesl a po slovním výpadu na adresu rozhodčího se schylovalo k nejhoršímu - k ukončení zápasu. Naštěstí se dohrálo, ale souboj mezi rozhodčím a Zdeňkem trval i po zápisu rozhodčího o urážkách na jeho adresu. Autobus i vlak již do Kyjova odjely, a tak zavolali paní Martykánové, aby si Zdeňka odvezla. Ta, jako zaměstnankyně pošty, přijela v zamřížovaném poštovním voze. Naložila oba roz dováděné kohouty do korby, aniž by věděla, co se může stát. Rozhodčí byl viděn večer v hotelu Slávia. Všechno dobře dopadlo.

Zdeňkova manželka, paní Liba, spolehlivě olamovala hroty špatné nálady. Trpělivě i s dávkou ironie dostala Zdeňka do rovnováhy. Poznala, kdy se mu daří či nedaří a svojí skromností na něj vždy platila. Jejich konverzace před odjezdem na zápasy obvykle sklouzla do obligátního hovoru: „Zdeňku, co ti mám připravit k jídlu?“ Odpověď: „Libuši, stačí řízek, něco sladkého a čaj.“

V době Zdeňkova působení v Košicích a Ružomberku za ním jeho žena trpělivě jezdila - zařadit byt nebo navařit. Bez náznaku její nevole žil Zdeněk na Slovensku dlouho. Jeho manželka říkala: „Když je doma, tak ho taky málo vidím. I když zrovna nehraje, tak jde s holkami na Kameňák nebo pískat do haly zápasy děcek“. Je dnes skutečně třeba vzpomenout paní Libuši Martykánovou, protože bez rodinného zázemí by to Zdeněk neměl snadné. Spolu s manželkou vychovali dvě děti - syna Zlatka a dceru Bianku.

Rodinnou péčí splácel Zdeněk svou důsledností a spořivostí. Rád cestoval do zahraničí, i když to v té době nebylo jednoduché. Navštívil olympijské hry 1960 v Římě, 1972 v Mnichově a 1976 v Montrealu, kde byl pozorovatelem ženského basketbalového družstva Československa, jehož hráčkou byla jeho svěřenkyně Vlasta Vrbková. Návštěva Japonska v roce 1982 byla poděkováním představitelů československého basketbalu za Zdeňkovy zásluhy o tento sport.

Procestoval celou Evropu a měl přehled nejen o sportovním dění v evropských zemích, ale i o kulturních památkách. Tyto své zkušenosti předával s ironií sobě vlastní svým svěřenkyním. Chtěl o všem vědět, zařizovat, kontrolovat a mít v tom pořádek. Mnohdy narazil a tak se stalo, že to dobré, co udělal, bylo v několika okamžicích ztraceno. Takového jsme ho znali a zvykli jsme si. Byl to prostě „Markyš“.

V neděli odpoledne sedával v obýváku a hodnotil si minulé utkání, dělal rozbor a připravoval si tréninky na příští týden. Počítal s každou maličkostí, využíval své poznámky z cest do zahraničí a také čerpal ze zkušeností jiných trenérů. Jeho tréninkové

Ligové družstvo žen po 11 letech, při oslavě 60-tých narozenin Z. Martykána. Stojící vlevo: Klimková-Šušáková, Hověžáková-Bilíčková, Nečasová-Urubková, Něničková-Klimková, tr. Z. Martykán, Vrbková E., Kristová, Veselá. Dolní řada Vrbková V., Skřivánková-Chromková, Seidlová, Domanská-Churá, Spurná-Šofrová, Bednářová-Rajsiglová, Hlaváčová-Melcherová.

deníky - to byl skvost. Návštěvy u něho vždy končily jediným tématem - basketbalem. Měl spoustu odborných knih a časopisů a velkou sbírku pohledů od svých hráček, hráčů a lidí kolem basketbalu. V té chvíli se jeho oči zaleskly lítostí, že je to už pryč.

Fanoušci basketbalu vnímali Zdeňka jako člověka, který jim dal možnost dívat se v sobotu či neděli na zápasy malého provinčního Kyjova proti družstvům z velkých měst. Chodili do nafukovací haly rádi, vždy s myšlenkou, co provede Zdeněk jako trenér soupeři za kulišárnu, která je pobaví nebo rozohní. Zdeněk jim dal pocit hrdosti na svoje město.

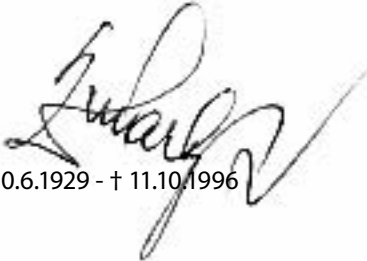
Zdeňkovou specialitou bylo vybírání oddechových časů 2-3 sekundy před poločasem nebo koncem zápasu. Vždy měl připravenou nějakou překvapivou herní variantu. Trenér soupeře to věděl, ale málokdy tomu dovedl zabránit. Soupeř urputně v této fázi zápasu bránil kyjovské hráčky. Z autu vyhazovala míč střelkyně domácích Něničková. Hodí míč na záda nejbližší kyjovské hráčky, vběhne do hřiště, odražený míč zvedne, namíří a dá koš. A trenér soupeře glosuje: „Zase jsem naletěl“.

Zdeněk Martykán byl především trenérem mládeže. Měl vzácný vztah k této věkové kategorii a cítil velkou zodpovědnost. Byl si vědom toho, že mladí lidé jsou tvárný materiál, který se ale dá velmi lehce špatně vytvarovat. Trpělivě a důsledně učil správným základům basketbalu a když postřehl chybu, okamžitě tyto špatné návyky odstranil. Měl svoje krédo: „Kdo chce někoho pro něco zapálit, musí sám hořet“. Vyžadoval disciplínu a tvrdou práci. Chceme-li porážet Spartu, Brno nebo Bratislavu, musíme trénovat více a kvalitněji. Tak vyrůstaly pod jeho vedením např. Majka Něničková, sestry Vrbkovy, Marcela Bednářová, Zdena Klimková a později nadějná Soňa Filípková.

Hráčkám se za jejich odříkání a podřizování se tréninkové morálce odměňoval starostí o jejich další životní osudy. Sháněl pro ně pracovní příležitosti, navštěvoval školy, kde studovaly, volal lékařským odborníkům při jejich zdravotních problémech. No prostě takový byl.

Basketbal byla jeho životní láska. Obětoval jí skutečně všechno. Čas, rodinu i zdraví. Po zodpovědné práci ve funkci vedoucího technické kontroly ve Sklárnách Moravia odcházal odpoledne na trénink a ještě na schůzi výboru oddílu košíkové. V sobotu a v neděli přišly na řadu zápasy. Ani v důchodovém věku si tuto zátěž neodepřel, i když MUDr. Venyš mu ji nedoporučoval. Při dodržování životosprávy, ale v neustálém psychickém vypětí Zdeňkovo srdce pomalu sláblo. Srdce, které celý život bilo nezměrnou láskou ke sportu, nevydrželo.

Československý basketbale!
Zdeněk Martykán byl jenom jeden!

* 30.6.1929 - † 11.10.1996

autor: Pavel Rusňák

Napsali o nás

Košikářky Slávie Praha prohrály doma s Kyjovem

Neúplné ligové kolo přichystalo jediné překvapení – porážky domácí pražské Slávie od Kyjova.

Kyjovské košíkářky si z Prahy vždy odvážely porážky, ale i potřebné zkušenosti. Utkání končila pokaždé jejich těsnou prohrou. Rovněž letošní střetnutí bylo vyrovnané a rozhodnutí padlo až necelé 4 minuty před koncem. V té době Slávie vedla 52:49. Stačilo však několik vypíchnutých přihrávek a Kyjov se chopil příležitosti. Konkrétně zásluhou Joškové a Pázlerové. Nic už nezmohl presing domácích. Naopak Zívrová ještě 5 vteřin před koncem faulovala a jeden proměněný trestný bod Pázlerové definitivně zpečetil vítězství Kyjovank 55:52. Od Slávie jsme už viděli mnohem lepší střelbu. U Kyjova je stále nejlepší Jošková, ale výkonnostní rozdíl mezi ní a ostatními hráčkami není již tak veliký jak býval. Body za Kyjov Jošková 27, Pázlerová 12, Kuřilová a Řiháková po 8.

(na), Čsl. sport, 13. 1. 1964

Kyjov, to není jen Jošková

Jen ve dvou jihomoravských městech se hraje prvoligová košíková žen, v Brně a Kyjově. A v obou dobře. Královopolské ženy patří k naší špičce a Kyjovanky drží rok co rok střed tabulky. S ohledem na jejich podmínky je to asi stejný úspěch jako 2. místo Brňanek. Vždyť nemají vlastní tělocvičnu, za přípravou i za ligovými zápasy musí jezdit do Vlkoše, 5 km od Kyjova. 13. sezónu je vede stále jeden trenér, profesor kyjovské SVVŠ Ivan Kuřil. O řadě zajímavostí kolem kyjovských košů jsme hovořili právě s ním.

Proč se těší košíková v Kyjově takové oblibě?

„Jednak proto, že máme v družstvu čs. reprezentantku Helenu Joškovou, která je zářným příkladem pro mládež, a také proto, že v Kyjově není žádný jiný špičkový sport. Hovoří-li se o Kyjovu, vybaví si každý hned Joškovou. Je to silná individualita, ale bez ostatních by to nešlo. Proto nelze ani na ně zapomínat.“

Jaká byla příprava na letošní ligu?

„Byla o něco slabší. Jošková byla pro reprezentační úkoly téměř 3 měsíce mimo Kyjov, já zase na třítydenní chmelové brigádě. A tak jsme se sešli kompletní teprve měsíc před zahájením ligy. 3x týdně trénujeme ve Vlkoši, jednou v Kyjově a ještě individuálně střelbu.“

Změnil se kádr hráček?

„Ne příliš. Pázlerová se provdala a odstěhovala do Vídně, z Kroměříže přestoupila Dvořáková a družstvo jsme doplnili nadějnou dorostenkou Votschkovou.“

V čem jsou klady či nedostatky družstva?

„Předností je několik: Výborná morálka a bojovný duch, dobrá obranná hra (již několik sezón jsme na druhém místě za Spartou s nejmenším počtem obdržených košů), dále přítomnost Joškové, hráčky vysoké střelecké potence. Hlavním nedostatkem je malý počet vysokých hráček.“

A co hospodářská stránka?

„Nemáme vlastní halu. Do Vlkoše vypravujeme autobus pro nás i pro diváky. Protože je to z ruky, počet diváků klesá, přestože se hraje lépe. V Kyjově by byl počet až trojnásobně vyšší.“

Jaký je váš celoroční cíl?

„Rádi bychom obhájili 6. místo, ale bude-li to o stupínek níž, budeme spokojeni.“

Otto Zejda, Čsl. sport, 25. 10. 1966

Jeden nováček se zachránil

Když před rokem si vybojovaly Jiskra Kyjov (po krátké přestávce), Lok. Karlovy Vary a Slávia Banská Bystrica právo postupu mezi československou ženskou basketbalovou elitu, bylo málo těch, kteří této trojici dávali šanci na stejné právo pro sezónu 1973-74. Rok s rokem se minul, a i ženy v I. lize bilancují. Skutečnost se příliš neliší od původního odhadu, ale přece jenom je tu změna: Kyjov, na domácí půdě téměř nepřekonatelný soupeř (Sparta tu vyhrála jen 65:64, nový mistr ČSSR Slávie VŠ Praha dokonce odešel s porážkou 63:69) využil své dravosti, rychlosti, výborné formy M. Klimkové a Bednářové a dlouholeté tradice, a po zásluze se mezi naší elitou uchýtil.

Vždy se tvrdilo, že výkony basketbalistek z tohoto malého moravského města utvářely 3 faktory: vynikající Jošková, trenér Kuřil a malička, kluzká tělocvična ve Vlkoši. Vše už patří minulosti, tedy i hra „vše přes Joškovou“. Velkou zásluhu na současném stavu má dnešní kouč, dlouholetý trenér mládeže Z. Martykán, který si mnohé hráčky přivedl (dá se říci vypiplal) z dorostu a ze žactva.

Rudé právo, 12. 3. 1973

Jaká je liga košíkářek z hlediska reprezentace

Minulou neděli skončila první polovina nejvyšší soutěže košíkářek. Podzimním mistrem se stala podle očekávání Sparta, za ní jsou vždy s jednobodovým odstupem další tři týmy (VŠ Praha, KPS Brno a Jiskra Kyjov). Před zahájením druhé poloviny soutěže jsme požádali o zhodnocení 1. části trenéra národního družstva basketbalistek Jindřicha Drásala.

Jak jste spokojen s ligovým poločasem?

„Dívám-li se na první polovinu soutěže kriticky, musím přiznat, že nesplnila to, co jsme očekávali. Úroveň je zatím přece jen nižší, než jakou bychom si přáli. V podstatě jen několik málo zápasů můžeme označit za skutečně dobré. Opravdovým vrcholem pak bylo jediné utkání, a to Kyjov – Sparta. Obě družstva hrála s plnou zodpovědností, s maximálním úsilím a navíc basketbalově na výbornou. Na druhé místo bych zařadil zápas Slovan Bratislava – Sparta...“

Jana Novotná, Čsl. sport, 13. 12. 1974

Rok kyjovského vzestupu

Zlepšení Kyjova a Slávie VŠ Praha a naopak zhoršení KPS Brno, Prešova a Lokomotivy Košice, to je nejstručnější srovnání umístění družstev v tabulce I. ligy košíkové s minulým ročníkem.

Kyjovský vzestup představuje v našem basketbalu mimořádný úspěch, za který vděčí oddíl cílevědomé práci s mládeží. V sezóně 1972-73 se družstvo trenéra Martykána, tehdy ještě málem dorostenecké, dostalo do I. ligy a obsadilo 8. místo. O rok později už to byla 7. příčka a letos 3. Proti loňským 10 porážkám byl v uplynulé soutěži Kyjov poražen jen 7x. Trenéru prof. Kuřilovi se podařilo využít maximálně schopností hráček. Není mezi nimi sice ani jedna nadprůměrně vysoká košíkářka, zato celá pětka V. a E. Vrbkova, Z. a M. Klimkova a J. Hověžáková má solidní výškové předpoklady a navíc oplývá pohyblivostí a bojovností. Družstvu se podařilo výrazně omezit výkyvy ve výkonnosti a prosadit se i na hřištích soupeře. V Prešově dokázal vyhrát vedle Kyjova jen celek VŠ Praha.

Rovnost, 21. 3. 1975

Košikářské přebornice z Kyjova

Prvoligové košíkářky Jiskry Kyjov mají dobrou mládežnickou základnu. V městě, kde zapustila košíková pevně své kořeny, je již tradicí, že nejmladší talenty později doplňují prvoligový tým. V současné době si velmi dobře vedou kyjovské dorostenky i žákyně. Například žačky Jiskry Kyjov po vítězství na nedávné Velké ceně osvobození Bratislavy dosáhly dalšího úspěchu v Praze. Vybojovaly titul přebornice ČSR pro rok 1976, když postupně porazily Všetaty 112:12, Hradec Králové 59:25, Cheb 48:35, Šumperk 52:33 a Slovan Orbis Praha 37:28. Nejvíce bodů nastřílely Gottwaldová 64, Nováčková 53, Janíčková 51, Lupačová 28.

(zá), Rovnost, 18. 5. 1976

Bronzová medaile za třetí místo v I. lize žen 1974-75.

Kyjov mistrem ČSSR

Bez jediné porážky se staly přebornicemi Československa na rok 1977 v košíkové mladší dorostenky Jiskry Kyjov. Ve finále přeboru ČSSR v Chebu družstvo postupně porazilo KPS Brno 72:69, Poprad 72:65, Lok. Košice 76:57, Spartu Praha 65:56 a Orbis Praha 75:70. Mimo titulu přeborníka ČSSR byla vyhodnocena nejlepší hráčkou přeboru M. Gottwaldová, nejlepší střelkyní trestných hodů M. Daněčková. Trenér vítězného celku Ing. Antonín Tonyka mi po turnaji řekl: „Celý turnaj byl velmi náročný. Děvčata z mého družstva podávala obětavý, disciplinovaný a taktický výkon, který jim zajistil vítězství bez jediné porážky.“

(ta), Čsl. sport 17. 5. 1977

Další stříbro Kyjovu

Po stříbrných medailích, které získaly starší dorostenky Jiskry Kyjov na přeboru ČSSR v košíkové v Přerově, si velmi úspěšně vedly na přeboru ČSSR rovněž mladší dorostenky Jiskry Kyjov. Na přeboru, který se konal ve dnech 13.-17.5.1981 v Levicích, získaly stříbrné medaile. Postupně děvčata porazila NHKG Ostrava 99:75, Gymnázium Levice 89:56, Orbis Praha 104:68, TSM Kralupy 96:68 a byla poražena pouze přeborníkem ČSSR, Slávií B. Bystrica 79:80. O stříbrné medaile se pod vedením trenérky Tonykové nejvíce zasloužily Uřičářová (se 151 body nejlepší střelkyně turnaje), Domanská 131 bodů, Tonyková 73 bodů.

Ziskem dvou stříbrných medailí z přeborů ČSSR předčil oddíl košíkové Jiskry Kyjov střediska vrcholového sportu.

Rovnost, 19. 5. 1981

Dlouhodobá tabulka I.ligy v roce 1977

1. Sparta Praha	31	496	107	40297	: 28481	1099
2. Slovan Bratislava	26	320	227	35470	: 32819	867
3. Slávia VŠ Praha	23	340	180	34014	: 29783	860
4. Slovan Praha Orbis	22	332	127	32023	: 25535	791
5. Lokomotiva Bratislava	21	296	180	30087	: 26453	772
6. KPS Brno	24	294	137	28329	: 23928	725
7. Slávia VŠ Bratislava	23	221	201	25732	: 24718	643
8. Jiskra Kyjov	16	168	204	21793	: 22131	540
9. Slávia VŠ Prešov	14	112	204	17088	: 20528	428
10. Lok. Ústí nad Labem	13	82	216	15733	: 19906	380

Řazení údajů: počet ročníků ligy, počet vítězství, počet porážek, skóre, body

Anketa osobností

Osobnostem českého a slovenského basketbalu jsme položili dvě otázky:

1. Co Vám říká kyjovská košíková a přišel jste s ní někdy do kontaktu?
2. Můžete nám sdělit nějaký příběh, který se Vám vybaví ve vztahu ke kyjovské košíkové?

Zdeněk Latík

člen výkonného výboru ČSTV,
předseda dozorčí a odvolací rady ČBF,
ligový komisař ČBF a bývalý dlouholetý
prvoligový rozhodčí:

1. V tuto chvíli je to pro mne především historie. V Kyjově jsem se narodil, a když jsem začínal jako basketbalový žáček, hrála se v Kyjově ženská basketbalová liga a Helena Jošková skvěle reprezentovala Československo po celém světě. Byla to zásluha trenérů Kuřila a Martykána, kteří drželi celostátní úroveň kyjovské košíkové. Zdeněk Martykán se prosadil jako trenér také na Slovensku a kdykoliv jsem jako ligový rozhodčí zmínil Kyjov, tak každý hned připomněl tato tři jména. V pozdější době se mně poptávali, jak se daří panu Tonykovi, který se také dobře zapsal jako trenér. Já osobně trenéry obdivuji, protože je jejich obrovská a nedoceněná zásluha, že vychovali v Kyjově mnoho basketbalových hvězd.

2. Na slavném letním hřišti v Kyjově se hrálo utkání s Francouzi, za které nastoupil v té době slavný reprezentant Lefébre. Byla to velká basketbalová událost a stadión byl plný. Platit vstupné se mi zdálo dost zbytečné, navíc bych musel obcházet stadión až ke hlavnímu vchodu, takže nejjednodušší bylo přelézt betonový plot. Když jsem doskočil na druhou stranu, objevil se přede mnou Zdeněk Martykán, a ptal se: „Chceš hrát basket, tak proč lozíš přes plot? Platit nemusíš, ale nebuď líný!“ Odhalil mne okamžitě. Počkal si, až napochoduji k hlavnímu vchodu, a ještě jednou mi na dálku zahrozil a spokojeně pokýval hlavou. Byl prostě důsledný!

Ing. Vladimír Srb

předseda ČSTV

1. S ženskou košíkovou jsem se seznámil jako student na vysoké škole, kdy jsem jako pomocná vědecká síla na katedře tělesné výchovy dokumentoval tréninky pražské vysokoškolské košíkové. To mne krom zájmu o tradiční rivalitu Sparta - VŠ Praha přivedlo i k informacím o jiných klubech. Z tohoto sledování (přiznám že občasně) výsledků ligy si pamatuji jména sester Vrbkových a pro mne překvapující skutečnost, že v malém

městě se hraje velká a dobrá košíková. A je mi jen líto, že Kyjov vystřídala v lize jiná města.

2. Ať pátrám v paměti seč mohu, nenapadá mne žádný příběh, vztahující se ke kyjovské košíkové. Vzpomínky mají vždy vztah ke krásné přírodě, výbornému vínu nebo obrazům Jožky Úprky. Košíková byla jediná kolektivní hra, při níž jsem si neublížil, ale to nemá s výročí kyjovské košíkové nic společného. Takže mi nezbyvá než přát, aby do té šedesátky (bude za chvíli) kyjovská košíková vystoupala zase nahoru a slibuji, že se budu snažit si něco z této cesty zapamatovat. Přeji kyjovské košíkové hodně zapálených trenérů a funkcionářů, bohaté sponzory a hlavně nadšené děti se zájmem o tuto hru s největším míčem.

Ing. Miroslav Běťák

člen VV ČSTV a předseda OS ČSTV Hodonín

1. Kyjovská košíková mi připomíná mé dětství, ale zejména úžasné sportovní zážitky nad výkony zejména prvního družstva žen v I. lize. Jména Joškové, Balášové, Kočí, Kuřilové, Řihákové, Uryčové a mnoha dalších pod vedením trenéra Ivana Kuřila mi připomínají léta, která dle mého názoru proslavila město Kyjov tak, jako významné kulturní události typu Slovákého roku. Kdybych měl vyjmenovat všechna jména, která se mi zakódovala do paměti, tak jsou to desítky osobností, kterým patří hluboké uznání. Ano, jsou to Zde-

něk Martykán, profesor Ivan Kuřil, ing. Tonyka, sestry Vrbkovy, Klimková, Vlastik Cvrkal a mnoho dalších. Žádný jiný sport v Kyjově nedosáhl takových sportovních výsledků, jako oddíl košíkové. Obdivuhodné úsilí a výsledky práce trenérů Zd. Martykána a výše uvedených řadí tyto dobrovolné funkcionáře k osobnostem, jejichž jména zůstanou zapsána v srdcích nejen všech sportovců, ale i občanů Kyjova zlatými písmeny.

2. Na zápasy kyjovské košíkové, ať již žen či mužů, jsem chodil často. Vždy budu vzpomínat na zápasy prvního družstva žen ve Vlkoši, kde diváci často dokázali vytvořit atmosféru typu stadionu San Siro v Miláně, odkud se body nepřivážejí. Při samotné hře nechybělo často ani tzv. „taktické“ podržení hráčky soupeře za dres ze strany diváků, kteří stáli bezprostředně kolem hrací plochy, případně tzv. „vibrace“ způsobené diváky na konstrukci, což někdy způsobilo vyklouznutí míče z koše. Ani tyto metody napjatého prostředí nemohou snížit výsledky, kterých kyjovská košíková s předními soupeři republiky dosahovala. Všem staronovým a novým funkcionářům a trenérům přeji úspěšné pokračování v tradici tohoto krásného sportu v městě Kyjově.

MVDr. Miroslav Vondříčka

trenér Strakonice, bývalý trenér juniorek ČSSR a později národního družstva žen

Odpověděl dlouhým dopisem, z něhož vyjímáme:

Kyjovská košíková - vzor všem malým městům!

Nemohu jinak, je pro mne spojena se Z. Martykánem. O Zdeňkovi jsem slyšel dlouho, obdivoval jsem ho stejně jako malý Kyjov, že dokázal soupeřit s týmy z velkých měst. Obdivoval jsem u něj pečlivost, jeho poznámky a plány tréninků, stydl jsem se, když jsem si vzpomněl na své výtvořky tohoto druhu. Když jsem převzal národní tým žen a on nás viděl hrát, tak mně napsal a připomněl naše chyby. Za celou mou kariéru byli jen dva trenéři, kteří se pokusili podat pomocnou ruku. Považuji to za projev vzájemné důvěry a také snahy být našemu basketbalu prospěšný. Když již měl zdravotní potíže, tak mně při setkání říkal, že má jít se srdcem na operaci, a že mu řekli, že ihned, ale že musím uznat, že nemůže jít nyní, dokud neskončí sezóna. Poslední setkání ve mně zůstane zapsané navždy. Zajížděli jsme pro nějaké naše družstvo do Kyjova a Zdeněk přišel k autobusu a já jsem se lekl, jak vypadá, a po pozdravu mu chci sdělit: „Zdeňku, ty vypadáš“, ale po oslovení jsem již věděl, že mu nemohu říci pravdu, a tak jsem dodal - „dobře“. On se soucitně usmál a říkal: „No, dobře, jak se to vezme“. Nevěděli jsme, že je to naše poslední setkání... Zdeněk byl mimořádným velikánem našeho basketbalu, byl pracovitý, svědomitý a také přísný a důsledný. Svůj život zcela věnoval basketbalu, dokonce doslova až do posledních chvil, konečně ta odložená operace to potvrzuje.

A pokračovatelé - manželé Tonykovi a jeden výborný slušný trenér a člověk Ivan Kuřil, který byl na přeboru ČSSR ml. dorostenek v Břeclavi 1976 za námi druhý. Vždy spojeno s kvalitním basketem, nepříjemným, protože zdatným soupeřem. Myslím, že jste dokázali nemožné, a vždy se budu na Vás všechny dívat s úctou a také vidím tu odvahu a pili být výborní. Jste důkazem, že se dá udělat i nemožné, když se chce a dají se lidé dohromady. Je to jedinečné postavení, asi málo uznané. Sestry Vrbkovy, Jošková, Něničková, Bednářová, Klimková, co jméno, to pojem a kvalita.

prof. PhDr. Lubomír Dobrý CSc.
bývalý trenér reprezentačního družstva žen,
dlouholetý trenér Slávie Praha VŠ a Sparty Praha

Pár vzpomínek na kyjovský basketbal...

Přiznám se, že řada detailů v mých vzpomínkách vymizela, obtížně dávám dohromady roky a posloupnost různých akcí, turnajů či setkání.

Jedno však v mé děravé paměti přetrvává: Kyjov jako basketbalová, obtížně zdatelná bašta, Kyjov, jako hrozba pro každé družstvo. Do Kyjova se vždycky jezdilo s obavami a nejistotou. Na soupeře tam čekalo nejen výborně připravené družstvo - zde nelze nepřipomenout zásluhy Ivana Kuřila,

nýbrž i po vítězství dychtící obecnost. Atmosféra v hledišti byla vždy bojově nažhavená. A tak družstvo, které v těchto podmínkách vydřelo vítězství, muselo prokázat obrovskou sílu sportovní i morální, vysokou psychickou odolnost.

První ligové boje se odehrávaly v kyjovském basketbalovém pravěku ve Vlkovi. Pár stanic vláčkem, a kde nic tu nic - najednou byla v polích tělocvična. V zimě se topilo v kamnech, která stála v rohu. A po utkání cesta záludnou tmou opět na vlak a do Kyjova. Jednou se mně nechtělo čekat u stažených závor a chtěl jsem je obejít. Ve tmě jsem nepostřehl, že vedle závor je hluboký příkop, do kterého jsem nádherně „zahučel“. Můj sváteční klobouk, který jsem tam ztratil, tam snad musí ještě někde ležet.

Když se tenkrát řeklo kyjovský basketbal, každý si hned vybavil velká jména - bez nadšázky legendy československého basketbalu - Jošková a sestry Vrbkové. Jejich útočná síla pod košem i ve střední a dlouhé vzdálenosti byla obrovská.

K nezapomenutelným postavám patří v mých vzpomínkách i Z. Martykán a jeho milá manželka. Často jsme byli u nich hosty a jejich domácí uzené, čerstvý chléb, boží milosti a slivovička by obstály v nejlepších stravovacích zařízeních světa. Zdeněk byl basketbalový fanatik. Proč ti dva tak rychle za sebou odešli, ví asi jenom pánbůh.

Každé kyjovské basketbalové zastavení bylo často společensky záramováno. Ve sklípku, na hodech, na vinobraní se utužovaly přátelské vztahy mezi trenéry a funkcionáři. Zdá se mně, že dnešní generace nezná vůbec tuto společenskou stránku basketbalového života. Na rozdíl od ní jsme my tenkrát nevěděli, co znamená být za výkon dobře placen. Osobně toho vůbec nelituji.

Zdravím srdečně všechny kyjovské minulé i současné basketbalisty.

Jindřich Drásal
trenér KPS Brno,
junioerek ČSSR a reprezentačního družstva ČSSR

1. Kyjovská košíková je vzorem, jak má pracovat oddíl. Nechyběli tu výborní trenéři jako I. Kuřil nebo Z. Martykán - uvádím jen ty, se kterými jsem se jako trenér žen nejčastěji stýkal - dále řada obětavých funkcionářů, spousta nadšené mládeže a celá řada vrcholových basketbalistek a reprezentantek.

V I. lize se objevilo družstvo Kyjova v sezóně 1959-60 a hrálo bez přerušení plných 11 sezón! V té době jsem trénoval KPS Brno, a tak jsem 7 sezón soupeřil s družstvem kolem „největší“ postavy čs. basketbalu Heleny Joškové. Poslední sezónu v I. lize hrála Helena v našem družstvu KPS Brno. V družstvu ČSSR juniorek jsem jako trenér měl další hráčky Kyjova - Bednářovou a Něničkovou (ME 1971 v Subotici - 2. místo). Od roku 1971 do 1976 jsem byl trenérem ČSSR žen. Ve Varně na ME 1972 hrála naposledy v reprezentaci H. Jošková-Malotová. Od dalšího ME 1974 na Sardínii (2. místo) se objevuje nová generace s kyjovským zastoupením - Vlastou Vrbkovou. Na MS 1975 v Kolumbii (3. místo)

hrála vedle Vlasty i její sestra Eva Vrbková. Posledním naším společným vystoupením byly OH 1976 v Montrealu (4. místo).

2. Pro mě je kyjovská košíková jeden velký a radostný příběh! Zásluhu na tom mají funkcionáři, trenéři, hráčky, i obrovský zájem kyjovské veřejnosti.

Rád vzpomínám na prvoligová utkání ve Vlkovi, v podmínkách více než skromných. Tam v mrazivých dnech stačila na ohřátí sálu železná kamna, ale hlavně naplněný prostor pro diváky, kteří byli největším zdrojem tepla. Utkání měla úplně jinou atmosféru než v jiných, větších městech. Před i po utkání byli pozváni zástupci hostů na malé pohostění, a nechyběl ani přípitek pravou kyjovskou slivovicí. Kyjovští tak vytvářeli skutečná sportovní přátelství bez ohledu na to, že jednou vyhráli domácí a jindy zase hosté. Dokázali tak, že basketbal, tehdy ještě malý sport, tvoří jednu velkou šťastnou rodinu obětavců. Moc rád na to vzpomínám a děkuji za nezapomenutelné prožitky.

Dalším generacím kyjovské košíkové přeji hodně úspěchů.

Tonča Nováková
československá reprezentantka

Milí sportovní přátelé,

55 roků v životě sportovního oddílu je hodně dlouhá doba. Co se jen za tu dobu vybaví vzpomínek a zážitků. I když po letech hodně z toho vyprchá, něco přece zůstává věčně. Vzpomínám na manžele Kuřilovy, Z. Martykána, bratry Láníčkovy, a další nejmenované fanatiky, kteří byli u zrodu úspěchů kyjovské košíkové. Jsem hrdá na to, že i v Kyjově se uplatnily moje bývalé spoluhráčky z Uh. Brodu M. Řiháková a L. Strnadová.

Kyjovská košíková ovlivnila mou sportovní kariéru zásadním způsobem. V roce 1954 jsem hrála za Kyjov na turnaji v Bratislavě, kde si mé hry všimli funkcionáři Lokomotivy. V roce 1955, kdy se košíková v Uherském Brodě rozpadla, jsem přestoupila do Bratislavy, kde jsem hrála řadu let. S Helenou Joškovou jsem prožila hodně krásných zážitků v dresu národního družstva.

Přeji Vám hodně úspěchů v další práci.

Jarka Strouhalová
jediná československá prvoligová rozhodčí

Vážení sportovní přátelé!

Srdečně vás zdravím a musím přiznat, že mně velmi potěšilo, že jste nezapomněli na „babu“ rozhodčí, která k Vám velmi ráda jezdila pískat basket a která také byla až do roku 2003 jedinou, která řídila prvoligové zápasy.

Co mi říká kyjovská košíková? Je to velmi mnoho vzpomínek, ve kterých se mi vybavují i jména Vašich trenérů a funkcionářů, jako pánové Martykán, Kuřil, Řihák, Novák a dalších obětavců, kteří basket měli rádi

a věnovali se mu téměř celý život nezištně.

Ráda také vzpomínám na vynikající hráčky, např. M. Klimkovou a Vl. Vrbkovou, které hrály za Kyjov i za národní družstvo.

Bylo toho hodně, na co se dá vzpomínat: Hlavně dobré mezilidské vztahy. Na hřišti to sice jiskřilo, ale po konečném hvizdu jsme byli zase přátelé. Nejlepší byla nafukovací hala nabitá diváky, mezi kterými se muselo při poločase i na konci zápasu odcházet. Vždy čekat, až se jedny dveře zavřou, aby se mohly druhé otevřít a pak „perfektní šatny“ v tribuně fotbalového hřiště se studenou sprchou. Tehdy jsme byli všichni „amatéři“, a tak nám to vůbec nevadilo. Dnes už by to nebylo možné.

Přeji Vám hodně úspěchů, elánu a obětavých trenérů a funkcionářů.

A léta běží

50. léta

„Pionýrky“ - první družstvo žen J.Kyjov 1953.
Zleva: Webrová J., Janoušková V., Balášová V., tr. I. Kuřil, Hekšová E., Kristová L., Fridrichová J.

Družstvo žen před kvalifikací o II. ligu v Gottwaldově v dubnu 1956.
Zleva stojí: Kouřilová, Tůmová, Webrová, Janoušková, Pařízková, Rakušanová.
Sedící zleva: Balášová, Fridrichová, Kočí.

Kongresová soutěž v Pardubicích, srpen 1956, finálové utkání JSŠ Kyjov - JSŠ Prostějov.
O míč pod košem bojují Pokorná a Švarcová.

Kongresová soutěž v Pardubicích, srpen 1956, finálové utkání JSŠ Kyjov - JSŠ Prostějov.
Míč doskočila Švarcová, dále na snímku Lungová (5), Pokorná (12), Kuřilová (7).

Před utkáním II. ligy v Hr. Králové 9. 12. 1956.
Základní sestava: kapitánka Fridrichová, Švarcová, Pokorná, Balášová, Navrátilová.

Dobrá nálada před důležitým utkáním s D. Hr. Králové v prosinci 1956.
Stojící zleva: Fridrichová, Tůmová, Venclová, tr. I. Kuřil, Selucká, Pokorná, Navrátilová.
Dolní řada zleva: Kouřilová, Kočí, Balášová, Bimová, Švarcová.

Mezinárodní utkání J. Kyjov - AS Monferrandaise na novém asfaltovém hřišti 22. 4. 1957.
Ač v dešti, před vyprodaným hledištěm.

Hr. Králové 9. 12. 1956. Radost po vítězném utkání.
Zprava: Selucká, Kouřilová, Kočí, Balášová, Pokorná.

Družstvo mužů z roku 1957.
Stojící zleva: Zavrtálek, Lániček P., Buček, Kačena, Vinca, Rakušan, Martykán, Uryč.
Dolní řada zleva: Kuba, Kuřil, Lániček J., Vrána, Běťák.

První mezinárodní utkání s družstvem Messiny (Itálie) 11. 6. 1957.
Zprava: Lániček J. a P., Vinca J., Kačena L., Martykán Z., Rakušan J., Běťák I., Zavrtálek M., Vrána L., Uryč M.,
Buček Z., Kuba M., Kuřil I.
V Utkání bylo zahájeno před vyprodaným hledištěm. Při rozskoku Lániček J. (7).

Zahajovací rozskok v utkání J. Kyjov- Sl. Žabovřesky, 1. 6. 1957.

A léta běží

Přátelské utkání s družstvem Brna na letním hřišti v Kyjově, červen 1957.

Po utkání s přeborníkem ČSR Spartakem Brno ZJŠ 20. 7. 1958.
Stojící zleva: Helan, Kolář, Martykán, Rakušan, Nebuchla, Vinca, Pištělák, Švanda,
Konvička, Kačena, Mrázek, Zavrťálek, Dosbaba, Bobrovský.
Dolní řada zleva: Motáň, Vrána, Merkl, Hasman, Buček, Kuba, Kuřil.

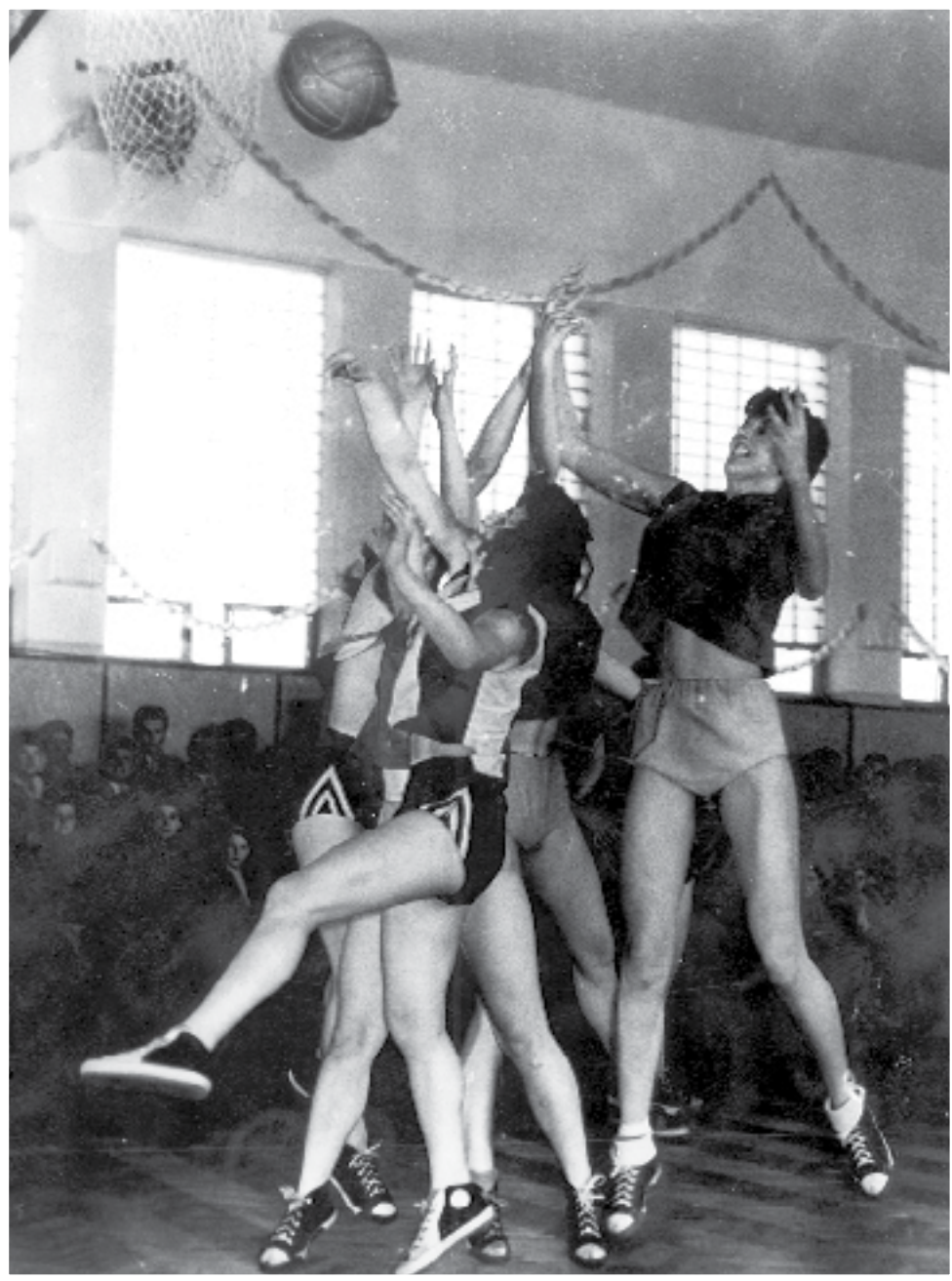

Na turnaji v Košicích, 21. 6. 1958.
Horní řada zprava: Jošková, Švarcová, Dědáčková, Marečková.
Sedící: Selucká, Navrátilová, Kočí, Řiháková, Balášová.

Po turnaji na koupališti v Partizánském, srpen 1958.
Dolní řada zprava: Navrátilová, Bímová, Balášová, Kočí, Jošková, nad nimi Selucká, Marečková, Řiháková.

Mistrovské prvoligové utkání J. Kyjov - Sparta Praha ve Vlkoši, leden 1961.
H. Jošková (v tmavém) v boji pod košem.

Po sezóně aktivní odpočinek na lyžích, březen 1964, Varín, chata Pod Jedlovinou.
Zleva: Kuřilová, Kuřil, Pázlerová, Fusek, Holková, Uryčová.

Mezinárodní turnaj v Kyjově, společně s družstvem Femina Bern, červenec 1964.

Družstvo žen na Grúni, Malá Fatra, v pozadí Velký Rozsutec, březen 1965.

Roháče, březen 1966.
Zleva: Jošková, Kuřil, Řiháková, Polášek, Rybová, Holková, Ryba.
Dolní řada: Balašová, Kočí, Kuřilová.

Jitka Dvořáková střílí na koš LKS Lodž na mezinárodním turnaji v Poznani, 9. 6. 1966.

Utkání Lok. Bratislava - J. Kyjov 15. 12. 1966.
Domáci Zvolenskou brání Pacíková (5)
a Jošková, přihlíží Kuřilová.

Družstvo mužů - rok 1970.

Stojí zleva: Něnička, Rajsigl, Ondrášek, Chytil, Furián, Baldrián, Sedlář St., tr. E. Motáň.
Sedící zleva: Sedlář Z., Filípek, Krojzl, Robek, Malík, Laštovička.

Druholigové družstvo žen 1971, trenér Z. Martykán.

Stojí zleva: Kristová, Hověžáková, Něničková, Nečasová, Klimková, Vrbková V., Vrbková E.
Dolní řada: Domanská, Spurná, Bednářová, Hlaváčová, Rybková, Skřivánková.

Divizní družstvo mužů 1970-71.

Stojí zleva: Něnička, Baldrián, Robek, Koudela, Uhlíř M., Rajsigl, tr. M. Zavrtalek.
Klečící: Válka, Malík, Puchar, Chytil.

Dorostenky starší, květen 1974, trenér P. Rusňák.

Horní řada zleva: Wenzlová, Heclová, Konrádová, Daněčková, Chytilová.
Dolní řada zleva: Berková, Burská, Hegerová, Kuklová, Pilátová.

Družstvo st. dorostenců, trenér J. Růžička.
Horní řada zleva: Šindler, Kolstrunk, Matyáš, Dostál.
Dolní řada zleva: Gerhard, Selucký, Černý, Rektořík, Mlejnek.

Dorostenci starší na tréninku na Sokolovně.
Horní řada zleva: Selucký, Dostál, Černý.
Dolní řada zleva: Šindler, Gerhard.

Ligové dorostenky, sezóna 1974-75.
Stojící zleva: tr. Rusňák, Chytilová, Daněčková I., Wenzelová, Klimková, Burská, Berková, Konrádová.
Sedící zleva: Heclová, Hegerová, Kuklová, Pilátová.

Družstvo mužů po zápase v Blansku.
Zleva: Rajsigl, Puchar, Gerhard, Uhlíř Z., Něnička, Chytil, Malík, Baldrián, Huber.

Ligové družstvo žen na zájezdu v Paříži, květen 1975.
Horní řada zleva: předseda hostitelského klubu, Pavlovičová, Klimková Z., předseda oddílu J. Kyjov Novák R., Hověžáková, Vrbková E., Klimková M., Hlaváčová, Seidlová, ved. dr. Kuřilová, tr. Kuřil, funkcionář domácího družstva, Dr. Kaňovský, jednatel oddílu Řihák.
Dolní řada zleva: řidič autobusu Kudláč, Vrbková V., Havlová, Bednářová.

Přijetí družstva žen starostou pařížského předměstí Pierrefitte 28. 5. 1975.
Zleva: předseda oddílu R. Novák, tajemník R. Řihák, I. Kuřil, Klimková M., Bednářová, Hovězáková, Klimková Z., Vrbková V., Vrbková E.

Družstvo žaček, 2. místo v přeboru ČSSR, 29. 5. 1976.
Stojící zleva: tr. A. Tonyka, Vymazalová, Kasparová, Nováčková, Gottwaldová M., Janíčková, Tonyková, Daněčková, Mičáková V.
Dolní řada zleva: Mičáková I., Konečná, Hadová, Lupačová.

Jak je diváci neznali ... - recepce na radnici v Pierrefitte, 28. 5. 1975.

Družstvo ml. dorostenek, napětí na střídačce na 19. ročníku Vánočního turnaje v Praze 1976 (1. místo).

Družstvo ml. dorostenek: zlaté medaile, all stars 1977.
 Nahoře zleva: Nováčková, Janíčková, Hadová, Konečná, Tonyková.
 Dolní řada: Mlčáková, Daněčková, Vymazalová, Kasparová, Gottwaldová M.

Žačky J. Kyjov, přeborník JMK 1977.
 Stojící zleva: Řezáčová, Bábíčková, Falešnická, Komňacká, Huberová, Martykánová, Ulmanová.
 Dolní řada zleva: Maňáková, Judasová, Zavrťáková E., Fridrichová, Miklišová.

Dorostenky ml. 1977.
 Po těžkých bojích na
 přeboru ČSSR odpočinek
 ve Frant. Lázních.
 Horní řada zleva:
 Janíčková, Kasparová,
 Gottwaldová, Mlčáková
 I., Vymazalová, Konečná,
 Daněčková, Nováčková,
 tr. A. Tonyka.
 Dolní řada zleva:
 Leciánová, Mlčáková V.,
 Hadová.

Příprava na sezónu 1977-78 v Moskvě, družstvo dorostenek trenéra A. Tonyky.

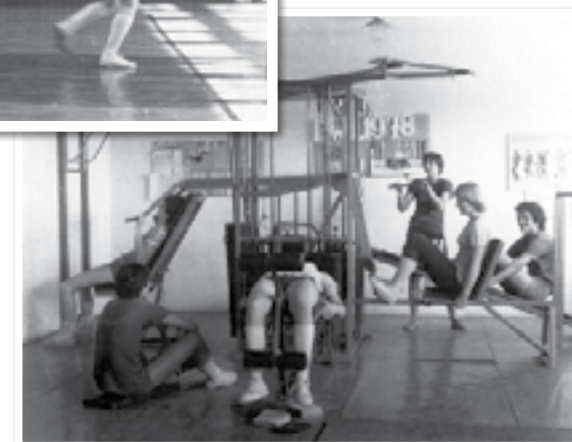
Žáci 1977, tr. J. Robek.
Zleva: Kuřil M., Klimek J.,
Čech L., Štangler M., Klimek L.

Vánoční turnaj 1977 v Praze, 2. místo.
Stojí zleva: tr. Tonyka, Mlčáková I., Hadová, Tonyková, Mlčáková L., Leciánová, Konečná.
Dolní řada zleva: Vymazalová, Daněčková, Gottwaldová, Nováčková, Janíčková, Kotoučková, Kasparová.

Příprava dorostenek na sezónu
1978-79 v Krnově, soustředění před
druholigovými boji v kategorii žen.

Družstvo dorostenců ml. , 1979.
Horní řada zleva: Čada, Vinca, Rajsigl, Lupač, Valenta.
Dolní řada zleva: Dvořák, Klimek, Nedvěd.

Dorostenky ml., 2. místo v přeboru ČSR, 4. místo v přeboru ČSSR, Poprad sezóna 1979-80.
Horní řada zleva: Křížánková, Uříčářová, Ingrová, ved. družstva Knotková, tr. J. Tonyková, Kolajová, Marešová, Knotková Z.
Dolní řada zleva: Sudická, Langrová, Tonyková R., Domanská, Hrubá, Vrbovská, Polášková.

Vánoční turnaj žaček v Hr. Králové 1979, 1. místo, trenér J. Tonyková, ved. družstva Knotková.
Horní řada zleva: Kolajová, Křížánková, Ingrová, Sudická, Knotková Z., Marešová.
Dolní řada zleva: Uříčářová, Vrbovská, Hýsková, Domanská, Tonyková R., Langrová, Polášková.

Dorostenky starší, 3. místo v ČSR a 4. místo v ČSSR, sezóna 1979-80.
Horní řada zleva: Konečná, Kňazeje, tr. Tonyka, ved. družstva Nováček, Svobodová.
Dolní řada zleva: Kasparová, Nováčková, Janíčková, Gottwaldová, Daněčková.

Dorostenky st., 2. místo v přeboru ČSSR v Přerově , sezóna 1980-81.
Konečná, Svobodová J., Polášková, Miklišová, Zavrtálková E., Domanská, Uříčářová, Kňazeje, Svobodová I.

Družstvo ml. dorostenců v Břeclavi 1981, trenér J. Robek.
Horní řada zleva: Klímek J., Brázda, Štangler, Čada, Nedvěd, Dvořák, Rajsigl, Lupač.
Dolní řada zleva: Pecháček, Klímek L., Šimeček.

Kvalifikace
o postup do I. ligy,
J. Kyjov - Sparta Praha B,
duben 1981.

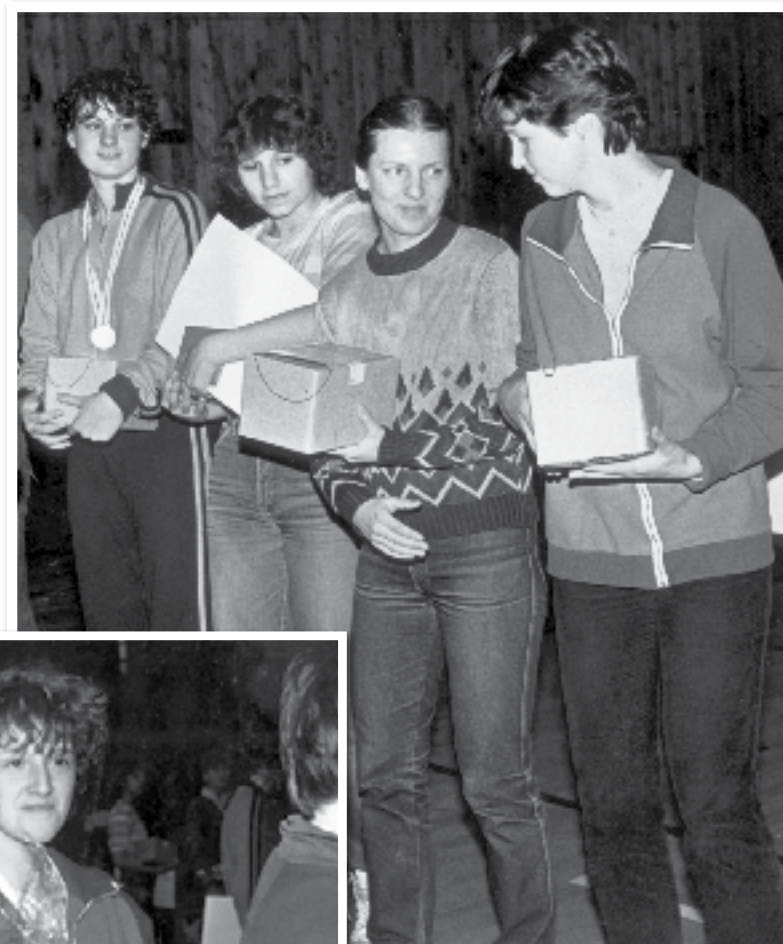

Družstvo mužů 1982.
Horní řada zleva: Burský, Polášek, Huber, Černý, Dostál, tr. J. Růžička.
Dolní řada zleva: Uhlíř, Puchar, Čech.

Družstvo minižáků 1982-1983.
Horní řada zleva: as. tr. J. Frybort, Nováček, Jagoš, Zbořil, Frydrich, Luža, tr. J. Růžička.
Dolní řada zleva: Prokeš, Štěpánek, Gavenda, Laštovička, Klimek, Novotný, Horehled'.

All Stars
přeboru ČSSR
st. dorostenek,
5. - 9. 5. 1982
Bruntál.
Zcela vpravo
H. Uříčářová.

Nejlepší střelkyně přeboru ČSSR st. dorostenek
R. Tonyková - 5. - 9. 5. 1982 Bruntál.

Družstvo st. dorostenců na soustředění v Beskydech, srpen 1983, trenér J. Robek.
Zleva: Rajsigl, Dvořák, Čada, Valenta, Nedvěd, Vinca, Klimek, Lupač.

Družstvo žaček, 1986, trenér J. Růžička.
Stojící zleva: Jelínková, Dobešová, Černá, Kůřilová, Dočekalová, Trubačiková.
Dolní řada zleva: Neduchalová, Strašilová, Kordulová, Růžičková P., Bulová, Růžičková S.

Družstvo ml. dorostenců, sezóna 1985-86.
Horní řada zleva: tr. Z. Polášek, Elbl, Luža, Jagoš, Novák, Profota.
Dolní řada zleva: Prokeš, Fridrich, Růžička, Laštovička, Hála.

Dorostenky ml.
Stojící zleva: tr. A. Tonyka, Lukavská, Jurnyklková, Buchlovská, Kratochvílová, Zapletalová, Rozehnalová, Zbořilová.
Dolní řada zleva: Zbranková, Hrkalíková A., Hrkalíková M., Matyášová, Suchá, Rybářová.

Vítěz přeboru ČSR v minižáčkách, Praha 1988, trenér L. Havránek.
Horní řada zleva: Běhulová, Kratochvílová, Selucká, Bobková, Hrkalíková, Taušová, Sýkorová.
Dolní řada zleva: Crhounková, Černá, Austová, Váhalová, Slezáková, Divilová.

Družstva žaček A, B na zájezdu v Poznani , 1989.

Postup do dorostenecké ligy 1988-89.
Stojící zleva: tr. A. Tonyka, Zapletalová, Zbranková, Hrkalíková M., Zbořilová, Peková, Kratochvílová.
Dolní řada zleva: Rybářová, Suchá, Navrátilová, Matyášová, Hrkalíková A.

Družstvo mužů na mezinárodním turnaji v Rakousku, říjen 1989.
Zleva: tr. I. Kuřil, Gerhard, Motáň, Pecháček, Čech M., Černý, Puchar, Pimek, Uhlíř, Jagoš, Čech L.

Dorostenky ml. 1990 - 91, trenér A. Tonyka.
Stojící zleva: Slezáková, Hrušková, Rybářová, Pokojová, Peková, Zbranková, Kratochvílová.
Dolní řada zleva: Černá, Matyášová, Navrátilová, Rozehnalová, Hrkalíková A.

Poznáte se? Družstvo ml. dorostenek a žaček na soustředění v Barceloně, červen 1990.

Žačky na turnaji v Barceloně, červen 1990.
Stojící zleva: tr. J. Tonyková, Bobková, Dvořáková, Běhulová, Černá, Austová H., Divilová, Austová P.
Dolní řada zleva: Hajdová, Dubská, Zelinková, Rajsígllová, Dočkalová.

Radost ze stříbrných medailí v přeboru ČR ml. dorostenek, Mikulášovice 1992.
Gratulace ústředního trenéra mládeže F. Kováře trenéru A. Tonykovi k zisku druhého místa.

Družstvo ml. dorostenek, 2. místo na přeboru ČR v Mikulášovicích, 1992.
Stojí zleva: tr. J. Tonyková, Polášek, Miklíšová, Dvořáková, Bobková, Černá, Austová H., Bobková, tr. A. Tonyka.
Dolní řada zleva: Hajdová, Divilová, Zelinová, Rajsiglová, Dočkalová, Austová P.

Družstvo mužů před utkáním v Boskovicích, prosinec 1991.
Stojí zleva: Milota, Severin, Valenta, Gerhard, Šaněk, tr. Robek st..
Dolní řada zleva: Luža, Čech L., Robek ml., Hajda.

Družstvo st. zákyň na turnaji v Paříži 1992, trenér Z. Martykán.
Zprava: Dubská, Němečková, Jeřábková, Doležalová, Raušová, Gašková, Solaříková, Ševčíková,
Procházková, Sdláčková, Koňářiková.

Dorostenky st. v sezóně 1992-93, trenér A. Tonyka.
Stojí zleva: Rybářová, Hrušková, Běhulová, Kratochvílová, Hrkalíková A., Slezáková, Pokojová.
Dolní řada zleva: Zbranková, Černá, Navrátilová, Matyášová.

Dorostenky ml., 1992-93.
Stojí zleva: tr. Tonyková, Matyášová, Bobková, Peková, Kratochvílová, Hrkalíková, Černá, Austová H., tr. Tonyka.
Spodní řada zleva: Divilová, Dvořáková, Dočkalová, Austová P., Hajdová.

Družstvo mužů 1992 - 93.
Stojící zleva: Hajda, J. Robek ml., Luža, Čech L., Čech M., Puchar, Gerhard.
Dolní řada zleva: tr. J. Robek, Ondříšek, Klimek, Jagoš, Milota.

Družstvo žaček, sezóna 1993 - 94, trenér Z. Polášek.
Zleva stojí: Mertová, Svobodová, Zelinková H., Křížánková, Procházková, Schovancová, Zelinková P.
Klečící zleva: Furiánová, Sušáková, Moudrá, Horáková, Tulisová, Altmanová, Peková.

Družstvo dorostenek a žen na zájezdu v Dánsku, Lemdwig 1993.

První ligové družstvo žen na setkání po 20 letech.

Družstvo ml. dorostenek na turnaji v Dánsku 1994, trenér Z. Martykán.
 Horní řada zleva: Raušová, Bochýnková, Doležalová.
 Prostř. ř. zleva: Leciánová, Kučerová, Nesvadbová, Filípková, Ševčíková, Metelková, Jeřábková.
 Dolní řada zleva: Procházková, Sedláčková, Gašková, Solaříková.

Družstvo ml. dorostenek, 1998, trenér L. Klinko.
 Stojící zleva: Mařáková, Ševčíková, Márová, Svobodová, Žaroská, Černá, Neduchalová.
 Dolní řada zleva: Kopečková, Slováková, Chromá, Valentová, Selucká, Džuberová.

Na tréninku mužů, rok 1994.
 Zleva: Jagoš, Puchar, Severin, Čech L., Klimek.

Družstvo minižáků ŠSK Kyjov, 1999.
 Zleva: Esterka, Moudrý, Mezihorák, Šrámek, tr. D. Mezihoráková, Selucký.

Družstvo žen 2000-2001, trenér A. Tonyka.
Stojící zleva: Černá, Altmanová, Hrušková Vl., Sedlářová, Něničková, Ševčíková, Ebergényová.
Dolní řada zleva: Procházková, Rajsiglová, Bátorová, Rybářová, Hrušková P.

Mladší žákyně, 2003-2004, trenér J. Štěpánek.
Zleva: Čechová, Nováková, Šrámková, Bystřická, Dobešová, Štirbová, Fialová, Vrbovská, Bayerová.

Družstvo st. minižáků 2003 - 2004, trenér D. Mezihoráková, J. Süß, E. Zezulová.
Horní řada zleva: Selucký, Čech O., Kouřil, Nedvěd, Ingr R., Koksa.
Dolní řada zleva: Motáň, Mezihorák, Lebeda, Brežný, Menšík, Juřena, Kukulka.

Družstvo mužů „A“ 2003 - 2004.
Horní řada zleva: Štirba, Jagoš, Klímek, Fridrich, Severin, Povolný, tr. Vl. Rajsigl.
Dolní řada zleva: Rajsigl T., Šebesta, Čech, Vodvárka, Hajda.

Starší žákyně 2003-2004, trenér J. Štěpánek, ved. družstva M. Čech.
Horní řada zleva: Čechová, Kristová, Bystřická, Živělová, Sluková, Ilčíková, Fialová, Šebestová.
Spodní řada zleva: Horáková, Písktová, Škoulová, Navrátilová, Výletová.

Muži „B“ 2003-2004 na zápase v Mikulově.
Horní řada zleva: tr. Gerhard P., Polešovský, Moudrý, Čech.
Dolní řada: Motáh, Šebesta, Gerhard J., Puchar.

Mladší minižačky 2003-2004, trenér R. Sívák, as. tr. M. Halouzková.
Horní ř. zleva: Andrea, Zemanová, Varmužová, Michalová, Frolcová, Bobková, Výmolová, Vaňková S., Kopečková.
Dolní ř. zleva: Svobodová, Kusáková, Škaloudová B., Klimešová, Vaňková V., Škaloudová M., Jelínková, Úradníková.

Účastníci 20. ročníku Vánočního turnaje 4 generací, 26. 12. 2003.

↳ Lokoštitka Bratislava v sobotu vyhrála nad Jiskrou Kyjov 57:49. Na antence demastí prvotmavá Zvolenská mezi hráčkami Joškovicou (vpravo) a Holkové.

Šestka basketbalistek české reprezentace, která vstřelila první góly, byla sestavena z hráček z Bratislavy, Zvolena a Kyjeva. V přední řadě: Holková, Zvolenská, Holková, Holková, Holková, Holková.

Václavých pět hráček Slavana ČEZID — Douchová (č. 5), Oreltova (č. 8), Michalová (č. 9), Staršín (v pozadí) a Váňová (č. 10). Hráči v hra Kačhinová a Malom T. NČJ účastníci 1. a 2. ligy ženského basketbalu. Václavých pět hráček Slavana ČEZID — Jiskra Kyjov. Úroveň: J. Václav

Utkání J.Kyjov - juniorky ČSSR, červenec 1965, střílí Jošková, asistují Řiháková, Uryčová, Pázlerová.

Utkání J. Kyjov - juniorky ČSSR, červenec 1965, Řiháková v obklíčení hráček soupeře.

Utkání J. Kyjov - juniorky ČSSR, červenec 1965, úniku Grégrové brání Řiháková.

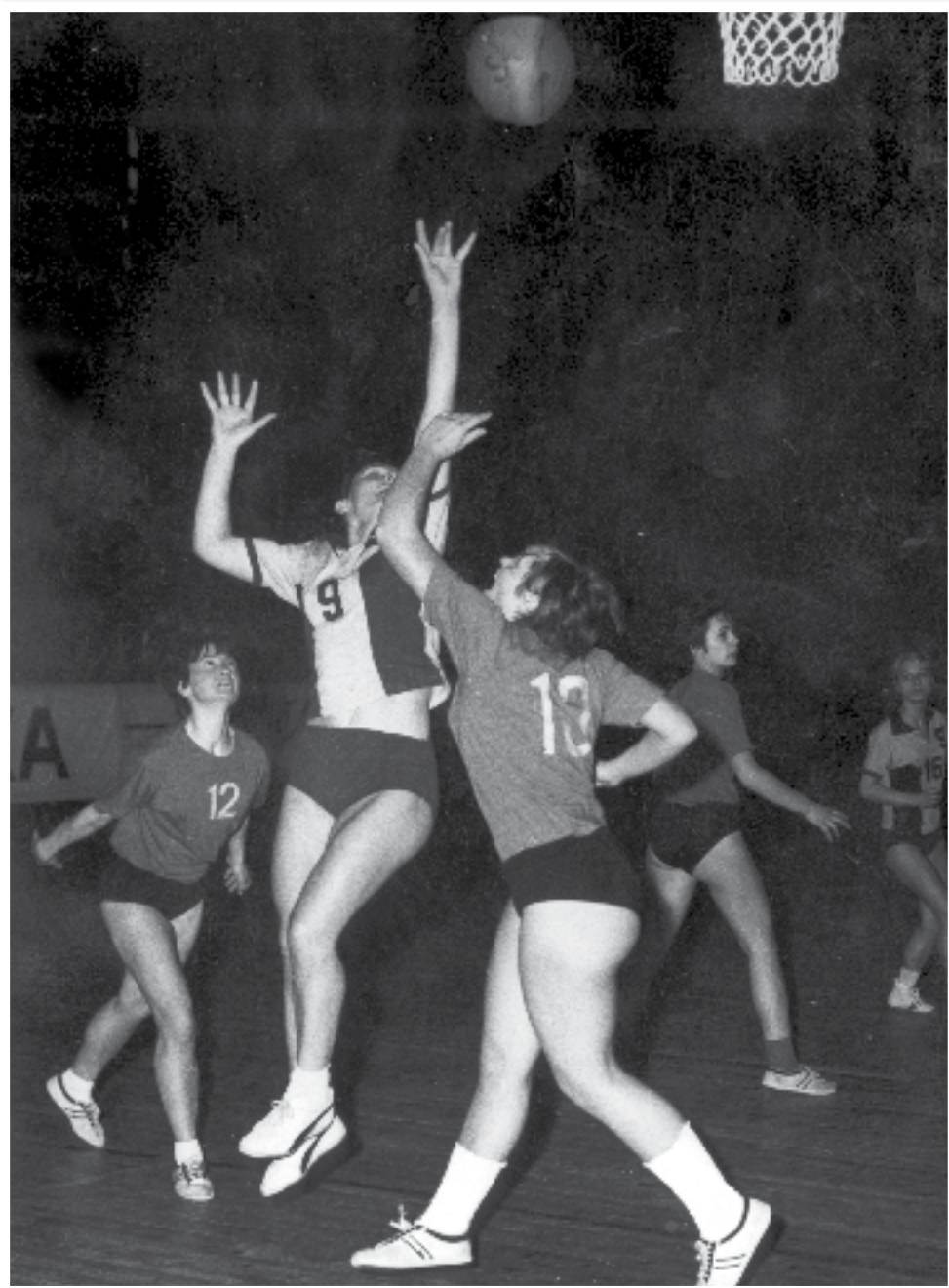

Helena Jošková vynikala pod vlastním i soupeřovým košem.

Mezinárodní turnaj v Poznani, LKS Lodž - J. Kyjov 51:48, střílí Jošková, 9. 6. 1966.

Na turnaji v italském Bustu Arsizio v srpnu 1967 bojují pod vlastním košem Řiháková (12), Kristová (13), Pimková.

Utkání dorostu Uh. Brod-J. Kyjov, sezóna 1968-69. Puchar (7), Diváček (12) a Ondrášek v souboji pod košem.

Zápas mužů na letním hřišti, 1971.

Z utkání družstva mužů „A“ J. Kyjov - Sokol Šlapanice, únor 2004.
 ▲ Těsná obrana kyjovského hráče Povolného (193 cm) soupeřova pivota Husse (218 cm).

Z utkání O novoroční pohár v Brně
 mezi družstvy Start Brno - J. Kyjov.
 Něničková (9), Výmolová (4)
 pod vlastním košem.

Time out domácích při utkání s družstvem Brna, červen 1957, hrající trenér Kuba vysvětluje spoluhráčům, co zahrát.

Napětí při oddechovém čase, zleva Rybová, Kopřivová, Kouřilová, Jošková, Pázlerová, tr. Kuřil.

Střídačka pozorně sleduje dění na hřišti při ligovém utkání, říjen 1974.
Zleva: tr. Kuřil, Domanská, Skřivánková, Hofmanová, Spurná, Havlová, Hověžáková a předseda oddílu R. Novák.

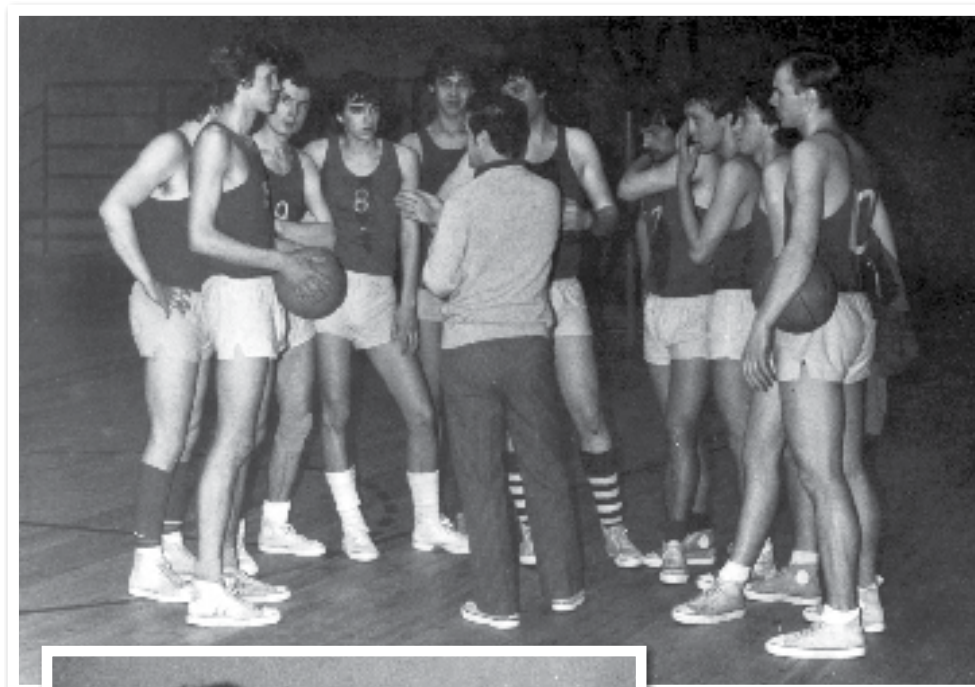

Tr. Kuřil a E. Vrbková při oddechovém čase v utkání s KPS Brno, prosinec 1974.

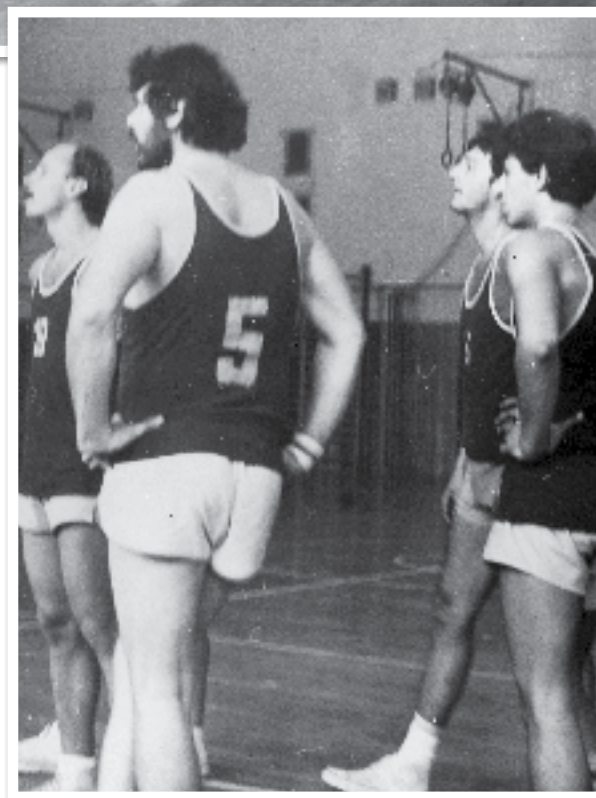

Time out v utkání KPS Brno-J. Kyjov 7. 12. 1974.
Zleva: Hověžáková, tr. Kuřil, Vrbková.

Porada před utkáním mužů
s trenérem J. Růžičkou,
sezóna 1980-81.

„Hledáme trenéra“,
odd. čas družstva mužů v roce 1988.

Pohoda při oddechovém čase v utkání na oslavu 60. narozenin Z. Martykána, červen 1989.

Trenér J. Růžička udílí rady svému družstvu žáků, sezóna 1976-77.

Poslední pokyny před nástupem - Janíčková, A. Tonyka, Vymazalová.

Oddechový čas družstva mužů „A“ při zápase J. Kyjov - Sokol Šlapanice, únor 2004. Zleva: Rajsigl T., Vodvářka, Hajda, Severin, Čech, as. tr. V. Štirba, tr. VI. Rajsigl.

Dribling a individuální akce

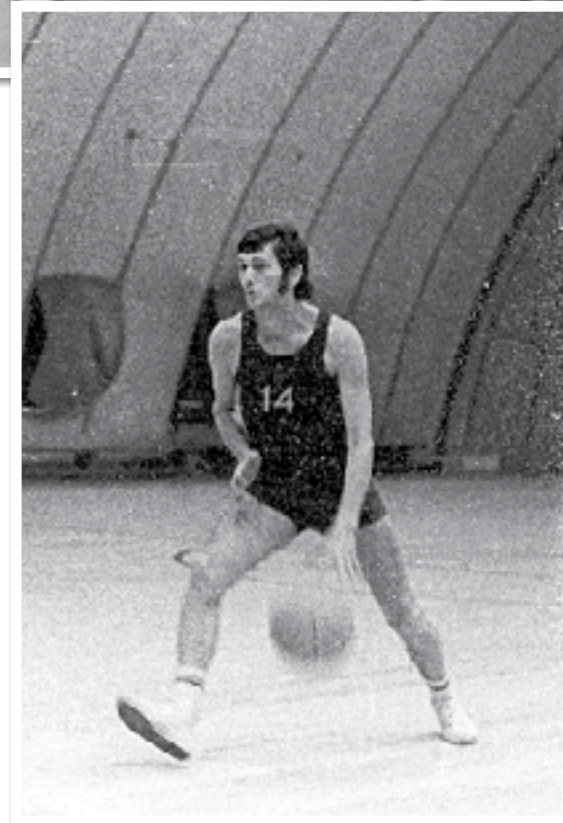
L. Navrátilová
v utkání s Jihlavou,
1956.

I přes Joškovou lze dát koš, Zl. Pázlerová
na tréninku v létě 1965.

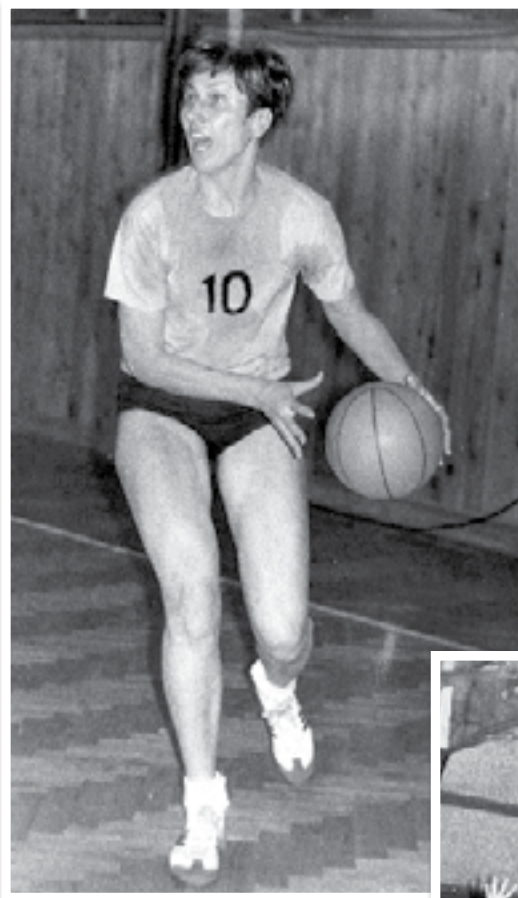

H. Jošková v turnajovém utkání se Slávií Brno, 1962.

Sám voják v hale.
VI. Rajsigl při typickém úniku.

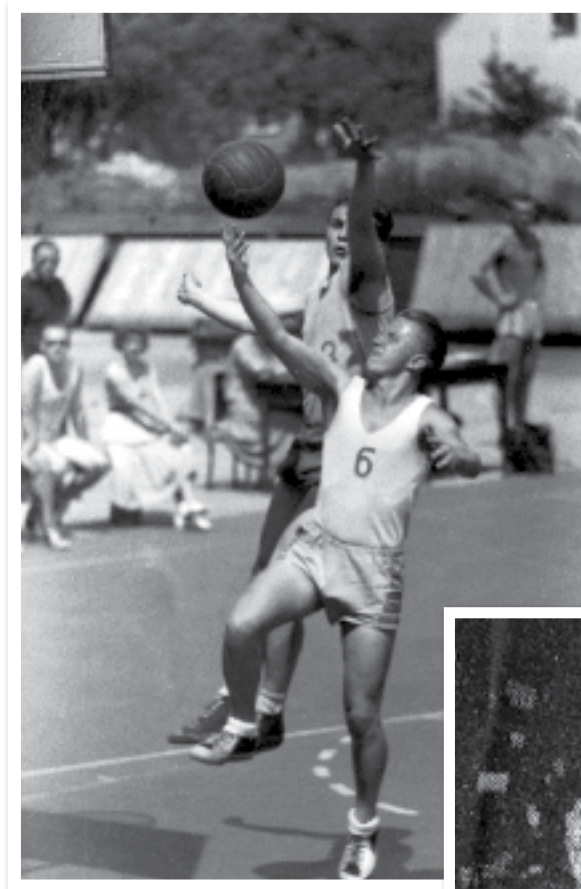

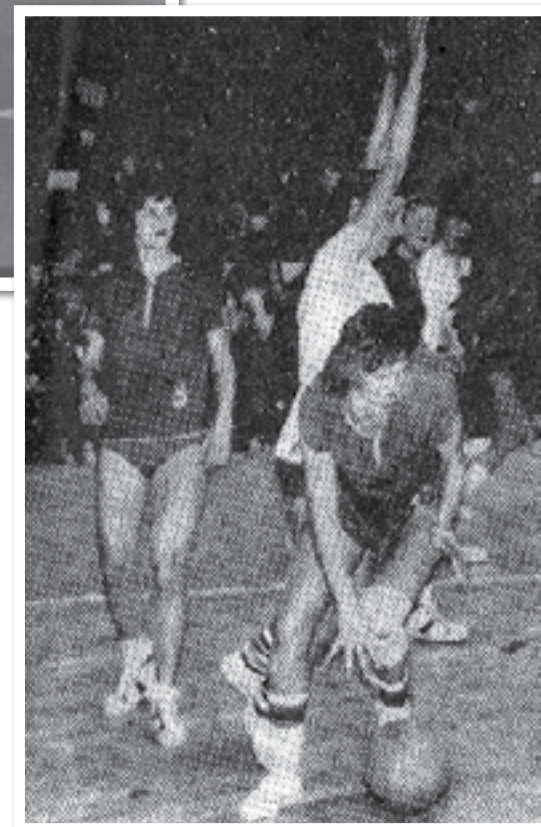
Bojové herní nasazení.
H. Jošková v utkání s KPS Brno.

M. Hrkalíková střílí koš družstvu Přerova.

I hráčů nižších postav se dokázali prosadit: I. Kuřil v utkání s Lokomotivou Beroun na turnaji v Kyjově, srpen 1958.

Prosinec 1974, kyjovské košíkářky bojovali v Brně s družstvem KSB.
Zleva: Klimková M., Opatřilová (KSB), Vrbková V., Šušáková Z.

Místo našich „slavných ligových vítězství“ v letech 1959-67 a 1969-70 - tělocvična Sokola Vlkoš - každý z našich soupeřů zde byl aspoň jedenkrát poražen.

V sezónách 1967-68 a 1968-69 jsme našli útočiště v nové tělocvičně Hornického učiliště v Dubňanech.

Dubňany, interiér.

Nafukovací hala, 1971 - 86.

Havárie
nafukovací haly,
listopad 1981.
Během tří dnů
byla provedena
demontáž
a montáž.

Od roku 1986 konečně stálá hala v Kyjově.

Sokolovna Kyjov, interiér.

Pár slov závěrem

Vám všem, vážení čtenáři, kteří jste měli a máte nějaký vztah ke kyjovské košíkové, jsme věnovali tuto publikaci a doufáme, že jste společně s námi s příjemnými pocity zavzpomínali na mladá léta prožitá pod bezednými koši, na radosti a úspěchy, ale i na zklamání v naší činnosti.

Někteří jste se však na publikovaných snímcích nenašli a nenašli jste ani svá jména. Důvod je prostý: Nedostaly se nám do rukou fotografie schopné reprodukce. Budiž odpuštěno autorům, kteří s nemalými obtížemi získávali a třídili podkladový materiál. Hráčů, trenérů i funkcionářů bylo za uplynulých 55 let ohromné množství, v některých letech soutěžilo až 15 našich družstev od minižaček po dospělé.

Je možné, že některé zajímavé a unikátní dokumenty objeví naše společné setkání a budou použity příště, a některé mezery zaplní. Co by však nikdy nemělo chybět, je význam a smysl sportovního soutěžení: kamarádství, pocit odpovědnosti, sebeovládání, touha bojovat a nevzdávat se. To jsou vlastnosti, které mladý člověk získává v dobrém sportovním kolektivu a které ho pak většinou doprovázejí po celý život.

Děkujeme všem za zapůjčení fotografií, kronik a ostatních podkladů, bez kterých by neblo možné tento almanach vydat a těšíme se na další budoucí setkání s Vámi.

Na zpracování publikace se spolupodíleli: Jiří Klimek
Ivan Kuřil
Antonín Zapletal.

Děkujeme následujícím institucím a firmám za podporu při organizaci oslav 55 let košíkové v Kyjově:

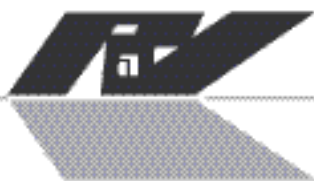
Město Kyjov

Jihomoravský kraj

Oblastní sdružení ČSTV Hodonín

RaV spol. s r.o.

Havlíčkova 180
697 01 KYJOV

tel.: 518 603 458-460
fax: 518 612 024
e-mail: rav@razdva.cz

- Nabízíme:**
- drobný prodej konzervového skla a lahví
  - logistické služby
  - opravy a výrobu dřevěných palet
  - opravy motorových vysokozdvizných vozíků

AgroConsult Bohemia, s. r. o.

Certifikovaná společnost pro ekonomické poradenství a marketing

- Zpracování analýz zemědělských podniků
- Koncepce a řízení likvidity podniků
- Zpracování projektů Operačního programu MZe
- Zpracování podnikatelských plánů a studií proveditelnosti
- Sanace a prodej zemědělských podniků
- Zpracování strukturálních projektů EU pro obce a města
- Dlouhodobý poradenský doprovod subjektů v zemědělství

...odborná a efektivní činnost tam, kde ji potřebujete

AgroConsult Bohemia s. r. o.
se sídlem Rudolfovská 80.
370 21 České Budějovice
tel./fax: 387 493 113
www stránky: www.agroconsult.cz,
e-mail: info@agroconsult.cz

Kyjovský šenk „U žaby“

Za stadionem 1169

Po - Čt: 11 - 23 hod.
Pá - So: 11 - 24 hod.
Ne: 11 - 22 hod.

výroba forem
www.vbf.cz

KLIDOS a.s.

kamionová a těžká doprava

Hýsly 65, 696 50 Moravany

Tel.: +420 518 615 390, Fax: +420 518 617 319

Mobil: +420 605 700 700, E-mail: klidos@iol.cz

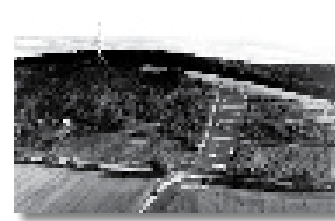
J.P. PLAST

J. P. PLAST, s.r.o.
Svatoborská 988, 697 01 Kyjov
tel.: 518 698 111
fax: 518 698 110
518 611 801
e-mail: jp-plast@jp-plast.cz
www.jp-plast.cz

VÝROBCE OBALŮ Z PLASTŮ

SPORTLAND BABYLON

Horská dráha

- pro minikáry
- jediná dráha na jižní Moravě a v Čechách
- sportovní vyžití pro malé i velké na jedinečné dráze dlouhé 580 m
- doprava na start vlekem
- cena 20 jízd 200,- Kč

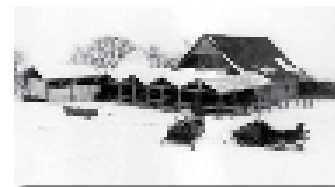
Dětský areál (koutek)

- vyžití dětí na různých prolézačkách a houpačkách všeho druhu
- pískoviště
- ve vzdálenosti 200 m vysílač s rozhlednou (280 schodů)

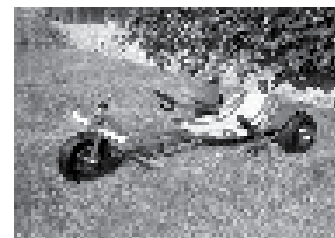

Restaurace

- stylový kanadský srub
- kapacita restaurace 100 míst
- kapacita terasy 150 míst
- taneční parket
- bohaté kulturní večery
- nabízíme moravskou a domácí kuchyni (selátka, jehňata, grilování, zabijačka aj.)

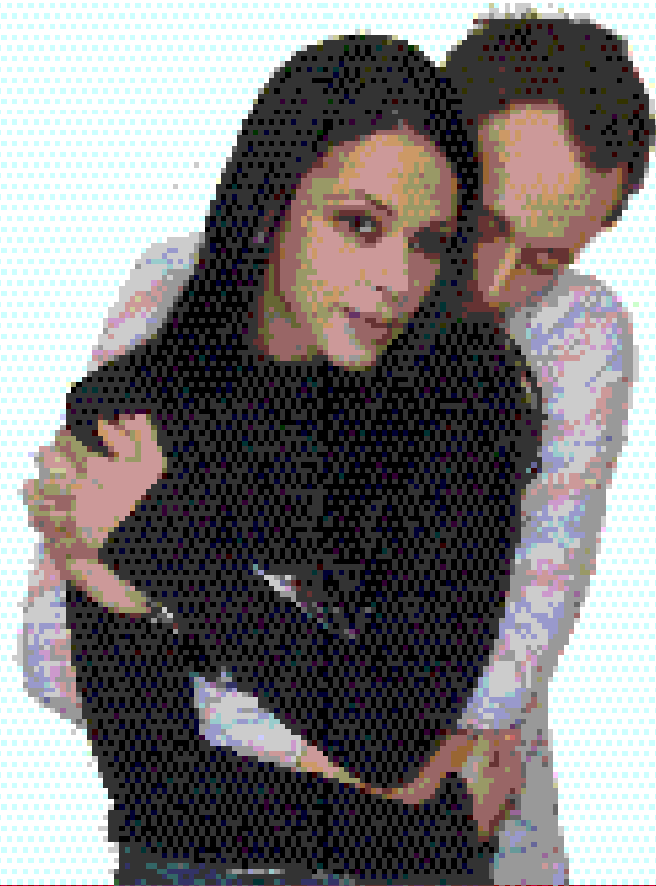
Možnost ubytování v kapacitě cca 100 osob ve dvouúžkových pokojích s toaletou a sprchou v ceně 250,- Kč/osoba.

Kontakt:

SPORTLAND BABYLON, Strážovice
tel.: +420 602 745 608
fax: +420 518 613 409
e-mail: info@sportlandbabylon.cz

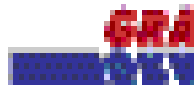
Otevírací doba: 10:00 - 24:00
(dle návštěvnosti)

TISKNEME se RÁDI

Podnikáme SMLUVNĚ. Můžeme Vám pomoci s realizací Vašich plánů. Společně vybereme vhodnou tiskovou technologii, upravíme grafiku, vybereme papír, provedeme kvalitní tisk. Všechno Vám rádi předvedeme a ukážeme. Pokud budete potřebovat, můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací.

Podnikáme SMLUVNĚ. Můžeme Vám pomoci s realizací Vašich plánů. Společně vybereme vhodnou tiskovou technologii, upravíme grafiku, vybereme papír, provedeme kvalitní tisk. Všechno Vám rádi předvedeme a ukážeme. Pokud budete potřebovat, můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací.

...nechte se
obsloužit...

...nechte se obsloužit.

Realizace

Realizace projektů tiskem, včetně přípravou grafiky, výběrem tiskové technologie, tiskem, provedením tiskárny a její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací.

Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskové technologie, tiskem, provedením tiskárny a její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací.

koncept > design > realizace > servis > pomoc > řešení

Podnikáme SMLUVNĚ. Můžeme Vám pomoci s realizací Vašich plánů. Společně vybereme vhodnou tiskovou technologii, upravíme grafiku, vybereme papír, provedeme kvalitní tisk. Všechno Vám rádi předvedeme a ukážeme. Pokud budete potřebovat, můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací. Můžeme Vám pomoci s výběrem tiskárny a s její instalací.

EXMONT KYJOV, s.r.o.

Výroba, montáž a opravy technologických zařízení
v oblastech:

- chemický, energetický a potravinářský průmysl;
- potrubní rozvody všeho druhu,
- strojní zařízení,
- ocelové konstrukce,
- redukční stanice,
- velkoobjemové nádrže,
- kontejnery,
- rekonstrukce a modernizace strojních zařízení,

Dále:

- montáže a opravy vyhrazených tlakových a plynových zařízení,
- výroba a montáž tlakových nádob,
- svařování vysoce legovaných ocelí.

Navíc vyrábíme nerezové bazény jak pro veřejné, tak i
soukromé využití.

Naše spolehlivost je dle tělem certifikací systémů jakosti a environmentálního řízení
ISO 9001:2000, resp. 14 001:1996.

EXMONT KYJOV, s.r.o., Svatoborská 496, 697 01 Kyjov
<http://www.exmont-kyjov.cz> . info@exmont-kyjov.cz . tel/fax: 596 632 848